

UFO-DEBAT

ufo-nyt

28. årg. sep.-dec. 1986 Nr. 5/6

Seks UFOer over destroyer
Lysskær og neongrønne lys
UFO-naut dræbt?
Ukendt objekt skræmmer pilot
Svensk UFO-bølge

Abonnement 137 kr. årligt · Løssalg 29 kr. pr. nummer

ufo-nyt

28. årg. sep.-dec. 1986 Nr. 5/6

NYT TELEFONNUMMER for UFO-observationer

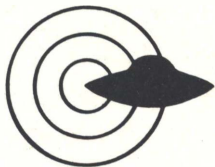
fra 1. september har SUFOIs Alarmcentral
skiftet tlf.nr. til:

06 - 54 21 21

Alarmcentralen ledes stadig af Ole J. Knudsen.

Ret nummeret allerede i dag - så finder De os
hurtigt og nemt, den dag hvor det haster.

Ældre observationer kan stadig sendes til
SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
(02) 24 17 02

FORSIDEN:

Seks UFOer observeret i Stille-
havet ud for Chiles kyst
- her tegnet af D. Sternoczky.
Læs side 4.

INDHOLD:

SIDE

Leder: UFO-NYT i 1987	3
Observationer: Seks UFOer over destroyer	4
Danske rapporter: UFOer over Brøndbyøster	6
Indberetninger Danmark	8
Presseklip: Jamen, det stod selv i avisen	10
UFO-sløring: UFOer og atom-alarm	12
Observationer: Lysskær og neongrønne lys	13
Nærobervation af 3. grad: Ufonaut dræbt?	15
Mindeord: Peder C. Andersen	16
Kort fortalt: Notitser	17
Nærobervation af 2. grad: Ukendt objekt skræmmer pilot	18
Australien: Forsvunden tid (2. del)	19
Statistik: UFO-databasen UNICAT	21
Skandinavien: Nordiske notitser	22
UFO-LANDING	24

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG
SVENDBORG TRYK

ABONNEMENT:

UFO-NYT udkommer med 6 numre årligt (nr. 3 og 4
som et dobbeltnummer). Det bestilles ved indbeta-
ling af abonnementsprisen DKr. 137,- for 1986 til
giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.
UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris
på kr. 40,- (ialt kr. 177,-). Denne kuvertservice er ob-
ligatorisk for Grønland og lande uden for Skandi-
navien.

COPYRIGHT:

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven
og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i
uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med
redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt med-
delt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6,
2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af observationsberetninger samt at udvide kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

Det er SUFOIs opfattelse, at de mange observationsberetninger udgør et vigtigt videnskabeligt forskningsgrundlag. Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et UFO forstås vi: »Et uidentificeret flyvende objekt, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente forskere, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.«

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Adalsvej 16, 9210 Aalborg SO. 08 14 70 97.

Næstformand: Kim Møller Hansen, Ellekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Næstformand: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 06 22 59 20.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen, Ellekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Henrik Klinge Pedersen, Kobmægergade 59, 1., 1150 København K.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Solledst. 03 94 11 69.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentral: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 3. th., 2610 Rodovre. 01 70 90 86.

Teknisk konsulent: Ole Christensen, Uglekær 2, 6200 Åbenrå.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Ellekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

SUFOIs Efterforskningsafdeling: Lars K. Lassen, Lyshøjgårdsvej 97, st. tv., 2500 Valby. 01 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Kærsangervej 7, 8300 Odder, 06 54 21 21.

SUFOIs Ekspedition: Lilian Michelsen, Fælledvej 79, 7000 Fredericia. 05 92 25 15.

SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.

Datakonsulent: Per Andersen, Klingesvej 28, 2720 Vanløse. 01 71 96 64.

Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skråent 3-15A, 2620 Albertslund. 02 64 44 69.

Repræsentanter på Sjælland:

Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. 02 35 11 49.

Karin Boger, Mariehøj 234, 2990 Nivå. 02 24 42 19.

Arne S. Pedersen, Nykær 34, 4. th., 2610 Hvidovre. 01 75 27 12.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Norresundby. 08 17 85 39.

Inge H. Svane, Aalborggade 15, 2. tv., 8000 Århus C. 06 12 22 56.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.

Peter Norgaard, Mollegade 9, 3. mf, 8600 Silkeborg. 06 80 13 15.

Rudolf Boldt, Hjarupvej 51, 6200 Åbenrå. 04 62 93 68.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. - Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

LEDER

UFO-NYT i 1987

Af Kim Møller Hansen.

UFO-NYT udkommer også i 1987

Bladets fremtid blev grundigt analyseret på SUFOIs repræsentantskabsmøde den 13.-14. september. Det blev afklaret, at økonomien kan bære et UFO-NYT i 1987. Et UFO-NYT, der skal udkomme 4 gange årligt, med 24 informationsmættede sider pr. nummer og fortsat i en høj teknisk kvalitet — altså et UFO-NYT med samme tekniske kvalitet og omfang, som det blad du netop sidder med nu. Og prisen for et abonnement bliver uændret kr. 137,00.

»Lederen« i sidste nummer med omtalen af UFO-NYTs problemer har givet mange positive henvendelser. Dels fra abonnenter, der vil hjælpe med deres arbejdskraft, og dels i form af kontante bidrag til SUFOIs Støttefond og endelig ved en forøget interesse for vore salgsmaterialer. Tak til alle, der har givet et bidrag eller som i den kommende tid vil sende et beløb, stort eller lille, til Støttefonden (giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte).

SUFOI har fortsat brug for »en hånd« fra alle for at komme over den økonomiske krise.

Det luner, at så mange viser interesse for UFO-NYTs fremtid, og derved tilkendegiver, at ufo-problematikken stadig er værd at ofre tid og interesse på.

Vi må heller ikke glemme, at UFO-NYT er foreningen SUFOIs livsnerve. Indtægterne ved salget af UFO-NYT sikrer, at foreningens mange aktiviteter kan fortsætte, bl.a. rapportindsamling og bearbejdelse, efterforskningsarbejde, fotoanalyse, medlemsmøder, offentliggørelse af resultater og særudgivelser.

Ved foredrag og andre offentlige arrangementer møder vi mennesker, der skuffet har opsagt deres abonnement med begrundelsen: der sker jo ikke rigtig noget!... Og sandt nok. Hvis man opfatter ufo-mysteriet, ligesom et traditionelt mysterium i kriminalromanerne, hvor man til sidst får opklaringen, ja, så vil man uvægerligt blive en skuffet UFO-NYT-læser. SUFOI har ikke fundet de vises sten, og derfor kan vi heller ikke i UFO-NYT bringe den endelige

opklaring. Ufo-fænomenet er kompliceret. Det er svært at danne sig et klart billede af fænomenet. Denne uensartethed i rapportmassen vil selvfølgelig også afspejle sig i UFO-NYTs indhold. Men hvert år forøger vi vor viden om fænomenet. Det gør os måske i nogle tilfælde forvirrede, at hvert svar leder til nye spørgsmål. Men netop det er måske det fascinerende ved ufo-fænomenet.

Antallet af ufo-rapporter verden over har været dalende. Men som man vil se af dette nummer, ses der stadig ufo'er. Myn-dighedernes voksende imødekommenhed giver i dag ufologer mulighed for at få ind-sigt i tidligere hemmeligholdte dokumenter. Derved kan gamle sager blive nyvurderet, og måske må vi revidere vores opfattelse, når disse sager ses i et nyt lys.

Trods økonomisk krise har SUFOI langt fra ligget stille i det forløbne år. Foruden de daglige rutiner og fremstødene for UFO-NYT, er der blevet afholdt store medlems-møder i Ålborg, Ringsted og Københavns-området. To bogudgivelser er det også ble-vet til. Først artikelsamlingen »Spøgesesra-ketterne«, og nu i dette nummer kan vi an-noncere den debatskabende bog »UFO Landing« skrevet af dr. Bruce S. Macca-bee.

Maccabee er en af SUFOIs mange, gode, udenlandske kontakter. Takket være så-danne kontakter, modtager SUFOI alle vig-tige informationer fra udlandet. Informati-oner, som vi bringer i et afvekslende UFO-NYT, også i 1987.

Pengene er få i SUFOI, men ideerne er mangfoldige. I næste nummer, som ud-kommer i februar, vil alle læsere — helt uforpligtende, naturligvis — få tilbudt en nyskabelse indenfor dansk ufo-litteratur!

Gå derfor ikke glip af UFO-NYT årgang 1987. Forny abonnementet allerede nu, så støtter du også danske ufo-undersøgelser. Vi glæder os til at byde alle velkommen til endnu en årgang og endnu flere aktiviteter i foreningen.

Glædelig jul og godt nytår!

OBSERVATIONER

Seks UFOer over destroyer

Af Bill Chalker

Den australske ufo-forsker, Bill Chalker, fik under en oversøisk rejse mulighed for at interviewe et påstået vidne til en usædvanlig hændelse, der formodentlig fandt sted i Stillehavet ud for Chiles kyst ca. 565 km syd for havnen i Valparaiso. Besætningsmedlemmer og orlogskaptajnen på en destroyer fra Chiles flåde var indblandet i hændelsen. Der blev set op til seks ufoer, hvoraf ét var meget stort. Objekterne blev både observeret visuelt og på radaren. Da det store objekt fløj over skibet, blev skibets energiforsyning sat ud af drift.

Lige så usædvanlig som hændelsen var, lige så alarmerende var efterforskningen. Ifølge min kilde blev der foretaget en »sløring«, og vidnerne blev indespærret i havnen i to dage, hvor de blev udsat for et psykologisk pres, der skulle få dem til at tro, at det blot var noget ganske almindeligt, de havde set.

Mit vidne siger, at han havde vagt, da hændelsen fandt sted, og derfor så alt, hvad der skete. Jeg vil ikke oplyse vidnets navn, ligesom jeg heller ikke vil røbe, hvor interviewet fandt sted, endsige i hvilket land. Vidnet er bange for, at selv den mindste detalje kan afsløre ham, og at han så vil blive genindkaldt til den chilenske flåde. Selv om han allerede har aftjent sin værnepligt, er han bange for, at en genindkaldelse vil blive brugt som en slags straf.

Jeg må påpege, at jeg lige fra begyndelsen har været skeptisk over for mange påståede ufo-sløringer. Ud fra de erfaringer, jeg har høstet som den første civile forsker, der har fået lov til at se det australske flyvevåbens (RAAF) ufo-arkiver, er jeg dog blevet lidt mere åben overfor sådanne påstande. Af den grund er jeg villig til at overveje min chilenske kildes udsagn, da han virkelig var opskræmt over den hændelse, han fortalte mig om. Dette her betyder ikke, at jeg er blevet »troende«, kun at jeg tror på, at sådanne påstande fortjener en fair behandling.

Hændelsen

Kort efter midnat den 24. oktober 1969 sej-

lede en destroyer fra den chilenske flåde efter at have været i tørdok i havnen i Talcahuana (hvor skibets aksel var blevet udskiftet) med en kurs på 20° (NNV) og en fart på 20 knob. Den utrolige hændelse, der nu fandt sted, strakte sig over de næste otte minutter.

Kl. 0.43 rapporterede radaroperatøren, at han havde langdistance-kontakt med noget flyvende. Et minut senere var »kontakten« i 645 kilometers afstand. På grund af objektets høje hastighed, troede operatøren, at det var en fejlfunktion i hans udstyr. Efter endnu et minut var objektet 240 km borte og nærmede sig på en kurs, der var 331° fra sand nord. Både operatøren og den vagthavende officer spekulerede på, om objektet skulle være »et fly, der fløj mod sydøst« -- men med 343 km på et minut: 20.580 km/t!

Den vagthavende officer adviserede skibets kaptajn, der bad om, at der blev holdt øje med objektet. Kl. 0.47 var objektet knapt 20 km borte. Pludselig blev det ene objekt til seks »mål«. »Tingesten spredtes... og der dukkede små lysende pletter op på radarskærmen...«

Den vagthavende officer informerede igen kaptajnen, da objekterne vendte om og dukkede op igen. Både visuelt og på radaren så man seks objekter nærme sig skibet. Kaptajnen kom op på skibets bro for at se, hvad der foregik.

Det var et fantastisk syn. Et stort objekt og fem små nærmede sig med meget stor hastighed. Den »store tingest lignede en stor kasse (med) halvcirkler, der så ud som om de var standset ud, på siden«. Den var badet i et klart lys. »Tingesten må have været af metal«, fortalte min kilde. »Den var større end destroyeren, der er 110 m lang.« Han mente, den var mindst dobbelt så stor som skibet, men det var svært at bedømme, »da lyset var så kraftigt.«

De fem mindre objekter var æg-formede og så ikke ud til at være mere end omkring 2,5 m lange og 1,8 m brede. De var blålige.

Ca. 1.800 m fra destroyeren fløj de små objekter bort fra det store. Tre fløj mod bagbord og tre mod styrbord. De små objekter så til tider ud til at flyve i »elliptiske baner frem og tilbage mellem det store objekt og vores skib... Den store tingest ændrede ikke kurs -- hvis den havde været på havet, var vi kollideret.«

Der hørtes en summende lyd, da det store objekt kom ind på en afstand af 275 m. Det var på det tidspunkt energiforsyningen svigtede. I de få sekunder, hvor det store objekt fløj over dem, var alle instrumenter døde. På dette tidspunkt kom kaptajnen op på broen og spurgte: »Hvad helvede er det? Min kilde bemærkede, at kaptajnen »var meget rolig, da han måske vidste, hvad han så. Det gjorde vi ikke. Man kunne ikke se hele tingesten, lyset var for kraftigt. Man kunne se vandet, skibets skorsten, stævn, tårne, alt... Alle på broen lyttede efter lyden. Jeg ved ikke, hvor længe denne tingest var om sin overflyvning.«

De klare røde lys under det store ufo så ud til at bevæge sig frem og tilbage inden i »kassen«, mens de lyste ud gennem en halvcirkel eller halvmåne-formet figur i bunden af objektet. På den ene side var der noget, der lignede »majskolber« med grønne eller turkisfarvede pulserende lys. Om disse lys sagde min kilde, »de gik lige gennem vore hoveder.«

Det store objekt fløj over det forsvarsløse skib, men da det var små 200 m borte, blev alt igen normalt. De små objekter, der aldrig kom nærmere end 500 til 1.000 m, fløj rundt om skibet og sluttede sig til sidst til det store objekt på den anden side.

Objektet fortsatte, indtil det var omkring tre kilometer fra skibet. På det tidspunkt forsvandt det sammen med (formoder vi) de mindre objekter. »Det var lige som om en eller anden åbnede en stor dør; derefter lukkedes den, og alt var mørkt. Alt, hvad der var tilbage, var nogle små stykker metalisk papir.« (!)

Der var gået mindst otte minutter. Tre personer havde sporet ufoet på radaren. Fem personer så objektet. Skibets kaptajn beordrede alle til at holde mund med, hvad de havde set.

Sløringen

»Sløringen« blev straks indledt. Ifølge min kilde havde den vagthavende officer indført adskillige notater om ufo-hændelsen i

skibets logbog. Registreringerne ved midnat og efter ufo-hændelsen var ren rutine. Vagten fortsatte som normalt resten af morgenen. Efter vagten sov han, og da han vågnede igen, kontrollerede han logbogen og så kun, hvad der var normale registreringer skrevet med, hvad der lignede hans egen håndskrift. Ufo-hændelsen var overhovedet ikke nævnt. Officeren var venstrehåndet, men efter et uheld var han nødt til at bruge sin højre hånd. Da han havde svært ved at skrive, havde han trykket meget hårdt. Han trykkede faktisk så hårdt, at omridset af det, han skrev, altid var synligt på papiret. Men da han kontrollerede det, var det ikke synligt. Med andre ord, en eller anden havde efterlignet hans håndskrift, men overset dette fysiske bevis.

Kl. 06.45 samme morgen ankom destroyeren til havnen i Valparaiso. Efter at have fået morgenmad fik de mænd, der havde vagt under ufo-observationen, besked på at aflægge rapport til kaptajnen. Han fortalte dem, at der kom nogle mennesker for at tale med dem, og at de skulle tale med dem. De besøgende viste sig at være to chilenske flådeofficerer og fire amerikanere i civil påklædning. Amerikanerne, der talte spansk, blev identificeret som flådeattachéer fra den amerikanske ambassade.

De seks vidner blev ført til et mine- og torpedodepot på havnen og ind i hver sit rum.

Min kilde fik besked på at fortælle, hvad der var sket om natten. Da han havde fortalt dem det, sagde de: »Nej, det så du ikke!«

»Jeg sagde, at det var, hvad jeg så,« fortalte min kilde mig. »Så blev de meget tvære. De sagde: 'Nej, det så du ikke. Du så intet. Du ved intet.'«

Jeg sagde så til den officer, der havde højest rang, en orlogskaptajn fra den chilenske flåde: 'Er vi under arrest eller hvad? Han svarede: 'Nej, det er I ikke.'« På spørgsmålet om, hvorfor de var der, svarede den chilenske officer: »I er her efter ordre. Disse mennesker vil blot tale med jer og lede jer ind på den rette vej.«

Min kilde fortalte: »Selv om mændene aldrig spurgte os om detaljer, kunne man, ud fra de spørgsmål de stillede, se, at de vidste, hvad der var sket. De havde også et lystryk af radarplottet.« De var mere interesserede i at sikre tavsheden end i at få oplysninger om hændelsen af ham.

Chikanerierne fortsatte i de næste to dage. »Hver anden time,« sagde min kilde, »dukkede denne fyr op. 'Hvad tror du nu?' sagde han... Viprotesterede. De havde ikke ret til at gøre det, de gjorde.«

Min kilde truede med at klage, da han forlod stedet. Han fik da at vide, at hvis han gjorde det, var det sket med ham. Han så ingen af de andre vidner under de to dages forhør. Han fik ikke lov til at sove, før han havde underskrevet et dokument. Da han havde gjort det, blev han i jeep kørt til et andet sted. En uge senere blev han uventet fjernet fra tjenesten på destroyeren. Han så aldrig de andre igen.

Slutbemærkning

Mens jeg lyttede til denne mand, slog det mig, at der var en del sindsbevægelse i hans tonefald. Hvis dette her var opdigt, var han en fortræffelig skuespiller.

Hans påstand om, at han havde været spærret inde, interesserede mig meget. Det lød faktisk nøjagtigt som noget, der var taget fra NBC-TVs film *Fly 412 forsvundet*, der efter sigende er baseret på en personlig

oplevelse, én af manuskriptforfatterne, Neal B. Burger, har haft. Burgers oplevelse fandt angiveligt sted i 1951. (Min kilde påstod, at han ikke havde set filmen). En lignende beretning, hvor en person fra den amerikanske flåde formodentlig var udsat for det samme pres, fandt sted i Panama i 1973, og er genfortalt i Fawcett og Greenwoods bog *Clear Intent* (1984).

Når sådanne rapporter tages alvorligt, er der helt klart noget, der tyder på, at visse officielle kredse ønsker at undertrykke i det mindste nogle ufo-hændelser. Men hvorfor? □

Kilde:

International UFO Reporter, september/oktober 1985.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen.

Kommentar:

I et læserbrev i tidsskriftet *International UFO Reporter*, marts/april 1986, skriver Alvin G. McNish, at observationen må være opspind. Han begrundet det med, at det i 1969 ikke var muligt for skibsradarar at registrere objekter i en afstand af 645 km. Han påpeger også, at den chilenske flåde næppe ville lade amerikanske agenter blande sig i indre chilenske forhold. Ligesom han finder det usandsynligt, at et besætningsmedlem ikke skulle kunne spore sine skibskammerater.

Hvad mener UFO-NYTs læsere?

KMH

Ill.: Henrik Klinge Pedersen.

UFOer over Brøndbyøster

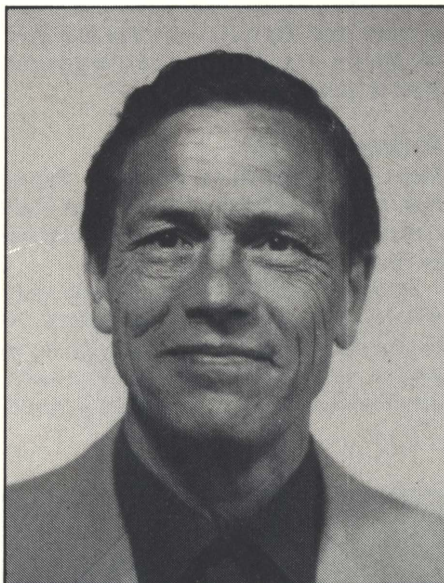
Af Arne S. Petersen.

Tilsyneladende har størstedelen af ufo-forskerne herhjemme mistet troen på, at der eksisterer rumskibe fra andre solsystemer, og at de periodevis besøger Jorden.

Det er let at sætte sig ind i, hvorfor det er sådan. De fleste, der melder sig under ufo-fanerne, har formodentlig en glødende ildhu og en klippefast tro på, at disse fænomener skal de nok hjælpe med til hurtigt at opklare. De bliver involveret i rapportoptagerarbejdet og får hurtigt kendskab til mange observationer. De fleste af disse sager opklares hurtigt, idet de skyldes fejlforklaring af kendte fænomener. De øvrige observationer er ikke så lige til at opklare. Det er ikke, fordi ufo-folk ikke er dygtige; men det er da, fordi det er svært. Nu har disse ufoer leget kispus med os i over 40 år. Så går man altså ikke lige hen og finder ud af, hvad det er. Man opdager, at det ikke er så lige til, som man troede, og bliver nok lidt skuffet. Samtidig bombarderes man til stadighed af den store skare af skeptikere.

Under disse forhold kølnes interessen kun alt for hurtigt, og det ender såmænd med, at man selv bliver skeptiker. Så galt behøver det imidlertid ikke gå. Man må prøve at bevare interessen og helst også ildhuen. Man må heller ikke lade sig gå på af, at videnskaben kun har et skuldertræk og måske endda ordet »ævl« tilovers for alle disse beretninger og prøver at bortforklare dem på forskellig måde. På mig virker det som naivitet. Der er alt for mange og alt for ensartede beretninger til, at man kan slå det hen. Som Hynek engang sagde, er mængden i sig selv et bevis.

Så vidt jeg kan se, er der kun en eneste anden mulig løsning, nemlig at der er tale om afprøvning af hemmelige våben. Dette er på den anden side umuligt, dels fordi man ikke mener, at nogen af stormagterne endnu er i stand til at fremstille sådanne flyvende maskiner, og dels fordi beretningerne stammer fra hele jordkloden, altså også øst for jerntæppet. Det ville nærmest være absurd, at man afprøvede »hemmelige« våben overalt på Jorden.

Arne S. Petersen.

Min ufo-observation

Jeg skal her berette om en observation, som jeg selv har haft, og som underbygger min indstilling til ufoerne.

Det hændte fredag den 22. juli 1977 kl. 0.30 ved mit hjem i Brøndbyøster, meget nær Brøndbyøster station. Torsdag aften var min kone og jeg på besøg hos nogle gode venner i Vanløse. Jeg vil tro, at vi fik en cognac til kaffen og en pilsner, højst to, i løbet af aftenen. Man vil altså forstå, at jeg var fuldstændig ædru, da vi tog hjem kl. 0.15.

Efter at jeg havde sat vognen i garage, gik min kone ind, medens jeg tog en runde i baghaven. Da jeg kom ned i den anden ende af haven, så jeg op på den stjerneklare himmel, og i samme øjeblik kom to lysende objekter til syne. De kom lydløst flyven-

de, ret stærkt, side om side ind over en ret høj bevoksning i baghaven.

Jeg kan ikke sige, hvor højt oppe de fløj, men jeg vil antage, at det var mellem 1.000 og 2.000 m. De fløj ikke parallelt, men nærmede sig hinanden ret hurtigt. Lige før de ville have fløjet mod hinanden, fløj de fra hinanden igen, beskrev hver især en cirkelbue, vel omkring 120 grader, således at de igen fløj mod hinanden. Denne gang var de så tæt ved hinanden, at det så ud, som om de stødte sammen. Igen fløj de fra hinanden, stadig uden at nedsætte farten den mindste smule. Det så i virkeligheden ud, som om de byttede plads, så hurtigt gik det. Så fløj de igen side om side, idet de nu fjernede sig lidt fra hinanden. Pludselig slukkedes lyset i begge objekter, nøjagtig samtidigt. Det hele havde varet maksimalt 10 sek.

Objekterne var nøjagtig ens. Størrelsen var ca. $\frac{3}{4}$ af fuldmånen, men formen var rektangulær, ikke helt kvadratisk. De udsendte et rosafarvet lys, der formentlig kom fra seks skjulte lyskilder på hver. Lyset var ikke særlig kraftigt. Jeg forestiller mig, at det firkantede lysfelt var bunden, eller en del af bunden, af et fartøj, idet jeg kunne ane mørke partier uden om, uden dog at kunne se fartøjets form eller omrids. De mørke partier fortonede sig så at sige ud i nattens mørke.

Stærk oplevelse

Nu kan man jo mene om denne observation, hvad man vil; men på mig virkede den meget stærkt, som en bekræftelse på min teori om, at vi lejlighedsvis får besøg af fremmede fra et andet solsystem. Jeg vil sammenligne min oplevelse med ufo-klassikeren fra Sønderjylland, hvor politibetjent Maarup observerede et ufo. Ingen tvivler vel på denne mands redelighed. Lige så lidt behøver man at tvivle på min.

Jeg har været embedsmand i en offentlig institution i en menneskealder. Jeg har absolut intet ønske om at gøre mig bemærket. Enhver, der kender mig, ved, at jeg forsøger at være et anstændigt og troværdigt menneske.

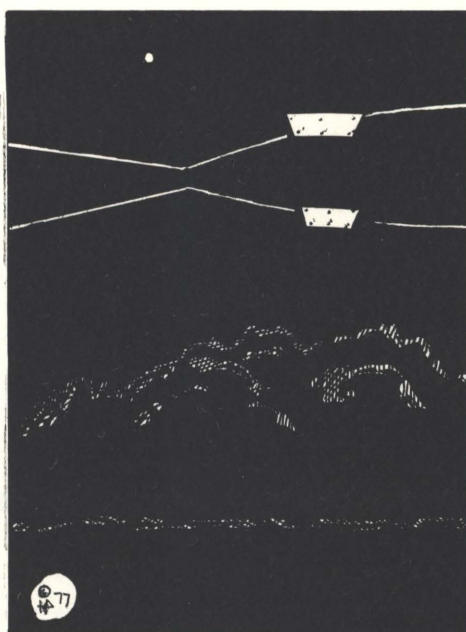
For over 9 år siden havde jeg min bemærkelsesværdige observation. Den blev behørigt rapporteret til SUFOI, som jeg allerede dengang var medlem af. Skuffende nok kom ingen rapportoptager og forhørte mig i den anledning, idet SUFOIs interesse mandede ud i en kort notits i UFO-NYT under den daværende rubrik: danske observationer. Trods dette gik jeg ikke til bladen med min observation eller på anden måde forsøgte at gøre mig bemærket. Først nu, hvor jeg er med i SUFOIs arbejde som rapportoptager i Københavns-området, har jeg omtalt den, først ved et foredrag i København i foråret og nu igen i denne artikel, fordi jeg synes, at den fortjener at kendes af en større kreds af mennesker. Det nytter ikke ret meget, at rapporterne ligger i en skuffe og samler støv.

Under observationen følte jeg mig i fuld-

stændig psykisk og fysisk balance. Jeg hverken drømmer eller ser syner i vågen tilstand. Jeg kan tilføje, at jeg har været sportsmand hele mit liv, og at mine øjne er trænede til at se det, der sker, hverken mere eller mindre. De ca. 10 sek., observationen varede, er godt nok ikke ret lang tid, men det er minsandten lang tid, når man intenst stirrer på en genstand for at kunne huske så mange detaljer som muligt.

Efter denne beretning vil læserne formodentlig være enige med mig i, at observationen ikke kan hidrøre fra noget kendt. Den vidner om en overlegen intelligent styring af de to objekter, som for mig at se var ude på en vanskelig øvelsesflyvning under for dem uvante forhold. □

Arne S. Petersen vil i kommende numre af UFO-NYT berette om interessante danske observationer fra nyere tid.

Ill.: Henrik Klinge Pedersen.

I oktober 1978 forsvandt den unge pilot Frederick Valentich sporløst med sit fly efter at have set et ufo. Læs om denne spændende sag i bogen:

Piloter ser UFO'er

78 sider i A5 format, offset-trykt og illustreret med forklarende kort og oversigter.

Alt dette for kun kr. 52,-

I bogen kan du også læse om 12 andre ufo-hændelser oplevet af australske piloter.

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 52,- + kr. 10,- (ekspedition/porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.

Mærk modtagerdelen »Piloter ser UFO'er«.

Medlemsmøder

Er du interesseret i at deltage i et medlemsmøde? Så kontakt SUFOIs lokale repræsentant. Adressen står på side 3.

Ser du et UFO,
ring straks til
06 54 21 21

NY HÅNDBOG OM UFO'ER

Mangler du et overblik over UFO-bøger ?

Så er den nye håndbog fra *Andersen Bogservice* lige, hvad du mangler.

Bibliografi over dansk ufo-litteratur 1950-1985

indeholder en komplet oversigt over de 143 bøger mv., der er udgivet om UFO'er i Danmark. Har desuden en kronologisk oversigt og et omfattende indeks, der letter opslag.

Håndbogen er på 49 sider med plastik omslag og samleskinne, der kan holde til mange opslag.

PRISEN ER KUN KR. 46,00 PLUS PORTO.

Bestilles ved at indbetale kr. 56,00 på giro 9 05 33 44. Andersen Bogservice, Klingseyvej 28, 2720 Vanløse.

Andersen Bogservice
Klingseyvej 28
2720 Vanløse
Tlf. 01 71 96 64 (kl. 20-22).

UFO-FOREDRAG

KØBENHAVN

Torsdag den 4. december
kl. 19.30

i Østerbrohuset,
Århusgade 103, 1. sal.

SUFOIs datakonsulent Per Andersen og områdeleder Arne S. Pedersen vil bl.a. fortælle om Valentich-sagen, betjent Maarups observation og nyere danske observationer.

Entré: kr. 20,-.

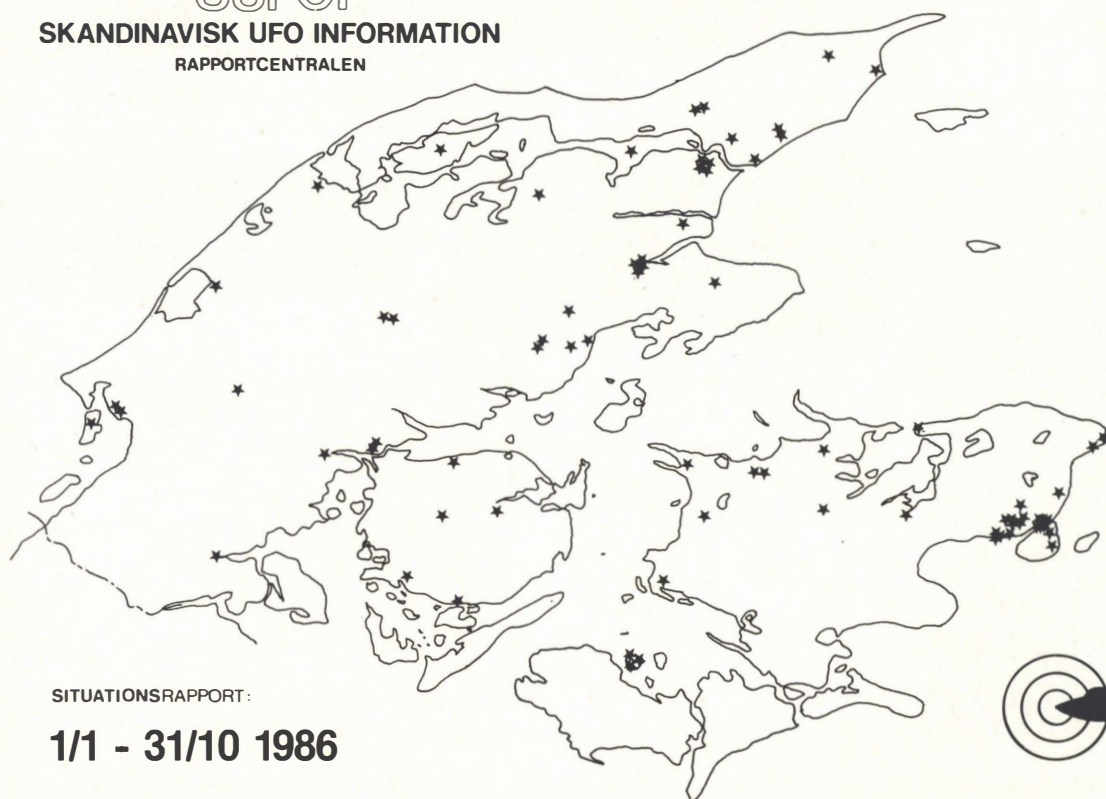
Børn og unge under udd.: kr. 10,-.

Vel mødt til en
spændende aften.

UFO-RAPPORT

DANMARK

SUFOI SKANDINAVISK UFO INFORMATION RAPPORTCENTRALEN

SITUATIONSRAPPORT:

1/1 - 31/10 1986

©SUFOI/ufo-nyt

NL.1.
Nattelysform 1
Et punktformet lys uden detaljer.

NL.2.
Nattelysform 2
Et lysformet lys med udstødning med synlig form.

Et nattejs er et eller flere lys, der ses efter solnedgang, lagtageren kan ikke ses, hvor langt væk lyset er. Lyset kan være konstant, blinkende eller roterende. Lyset kan bevæge sig stædt, fare omkring eller hænge stille.

DL.1.
Dagelysform 1
Et punktformet lysform uden detaljer.

DL.2.
Dagelysform 2
Et lysformet lys med udstødning med synlig form.

Et dagelysformet lys er et eller flere lysformet lys, der ses efter solopgang, lagtageren kan ikke ses, hvor langt væk lysformet er. Det kan bevæge sig stædt, fare omkring eller hænge stille.

NO.1.
Nærbetragtning af 1. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre.

NO.2.
Nærbetragtning af 2. grad
Et ufo med tydelige detaljer set inden for en afstand af 150 meter eller mindre. (såsom landingsmærker, stråling, beskudt vegetation, elektriske forstyrrelser osv.)

NO.3.
Nærbetragtning af 3. grad
Et ufo - svævende eller landet - som i NO.1, hvor der er lagtagelse væk eller skikkelser inde i eller i umiddelbar nærhed af lysformet.

SUPERTILBUD!

Beretninger om ufonauter er spændende...

Læs om Åge Skjelborgs tankevækkende teorier om vor tids nisse i bogen:

»På sporet af UFOnauten«

288 sider pocketbog for kun kr. 25,-

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 25,- + kr. 10,- på giro 9 11 77 25, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Mærk modtagerdelen »På sporet af UFOnauten«.

Har du hørt om spøgelsesraketterne fra 1946?

Skaf dig overblik, læs artikel-samlingen:

Spøgelsesraketterne

UFOer over Norden i 1946

24 informationsmættede sider i A4 format, offset-trykt og rigt illustreret.

kun kr. 35,-

En bog både for nybegyndere og garvede ufo-interesserede!

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 35,- + kr. 10,- (eksp./porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.

Mærk modtagerdelen »Spøgelsesraketterne«.

Skjuler myndighederne sandheden om ufoerne...?

Det har den australske ufolog Bill Chalker undersøgt. Læs resultaterne af hans efterforskning i bogen:

UFO SLØRING

72 sider i A5 format og illustreret med vidnetegninger.

Kun kr. 48,-

KUN FÅ EKSEMPLARER TILBAGE, SÅ BESTIL NU!

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 48,- + kr. 10,- (ekspedition/porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.

Mærk modtagerdelen »UFO Sløring«.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. januar til 31. oktober 1986

Observationsdato	Begyndelsestidspunkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
Efterår 43	23-tiden		9370 Hals	1	hvid	
Efterår 53	01-tiden		Nordjylland	1	hvid	
7-09-74	ca. 21.00	ca. 10 min.	5690 Tommerup	6	rod/gul/grøn/blå/hvid	
Vinter 1975 eller 1976	ca. midnat	3-4 min.	4050 Skibby	2	blå-hvid	
Okt/nov 76	22.30-tiden	3-5 min.	6720 Fanø	1	hvid	
Efterår 81	mellem 01.00 og 01.30	2-3 sek.	9000 Aalborg	2	grøn	
7-7-83	20-tiden	ca. 10 min.	7200 Grindsted	2	hvid	
Sommer 85	23.15 DST	90 sek.	2635 Ishøj	1	rod	
13-10-85	ca. 23.00 DNT	5-10 min.	2610 Rødovre	2	rod/hvid/grøn	
el. 20-10-85						
18-10-85	15.05 DNT	1 min.	2770 Kastrup	1	sølvhvid	
31-10-85	14.00 DNT	15 sek.	5220 Odense SØ	1		
01-01-86	19-tiden DNT	30 sek.	8660 Skanderborg	1	hvid	
01-01-86	20.45 DNT	2 min.	4340 Tølløse	1	hvid	
08-01-86	01.05 DNT	1 t. 30 min.	København	1	hvid/rod	
10-01-86	ca. 23.00 DNT	1 time	København	1	hvid/rod	
13-01-86	17.42 DNT	2 min.	8970 Havndal	1	hvid	flylys
16-01-86	06.25 DNT	»kort tid«	4230 Skælskør	1	gul/hvid	
17-01-86	20.50 DNT	2 min.	8660 Skanderborg	1	hvid	
03-02-86	01.10 DNT	10 min.	2600 Glostrup	2	gul	
03-02-86	22.15 DNT	3 min.	2635 Ishøj	1	hvid	
03-02-86	22.45 DNT	ca. 45 min.	2400 Kbh. V	2	»mange«	Sirius
04-02-86	03.50 DNT	12 min.	2610 Rødovre	1	hvid	
05-02-86	ca. 22.50 DNT	3-4 min.	3070 Snekkersten	1		
06-02-86	18.05 DNT	2 min.	1060 Kbh. K	1	hvid	flylys
10-02-86	aften DNT		3000 Helsingør	flere		nordlys
10-02-86	ca. 23.00 DNT	2 timer	3390 Hundested	20	hvid	nordlys
10-02-86	23.15 DNT	ca. 15 min.	9440 Åbybro	1	hvid	nordlys
11-02-86	00.20 DNT	5 min.	9900 Frederikshavn	2	hvid	
15-02-86	20.30 DNT	5-10 min.	3000 Helsingør	1	gul	
16-02-86	ca. 20.00 DNT	45 min.	København	1	rod/grøn/gul	
16-02-86	23.47 DNT	5 sek.	Hele landet	mange	blå-grøn/rod	meteor
17-02-86	23.30 DNT	15 min.	2300 Kbh. S	1	grøn	
26-02-86	ca. 19.15 DNT	5 min.	København	1	hvid/rod/blå	
27-02-86	18.45 DNT		8900 Randers	1	rod/orange	helikopter
27-02-86	18.50 DNT	10 min.	8900 Randers	1	rod	helikopter
27-02-86	00.15 DNT	2 min.	2850 Nærum	1	hvid	
28-02-86	21.40 DNT	få min.	8450 Hammel	1	flere lysfelter	flylys
01-04-86	22.30 DST	20 min.	4571 Grevinge	2	gullig	
02-04-86	ca. 20.00 DST	1 time	2750 Ballerup	1	lysegul	Venus
03-04-86	21.05 DST	30 min.	Tune, 4000 Roskilde	2	redlig	Venus
08-04-86	20.00 DST	2 timer	2620 Albertslund	1	rod/blå/gul/grøn	Venus
08-04-86	23.05 DST	3-5 sek.	7430 Ikast	1		
20-04-86	01.05 DST	40 min.	4281 Gørlev	3	orange	
14-05-86	20.50 DST	10 min.	6000 Kolding	1	hvid	
17-05-86	23.15 DST	ca. 15 min.	7430 Ikast	1	turkis	
14. eller 15-06-86	dag		8900 Randers	3	koboltblå/hvid	
24-06-86	ca. 14.30 DST	3-5 min.	8900 Randers	4	gul/sort/hvid	
29-06-86	ca. midnat	tre timer	4400 Kalundborg	2	hvid/rod-brun	
02.07.86	23.26 DST	5 sek.	4460 Snertinge	1	rodgyliden/turkis/laksefarve	
03-07-86	00.22 DST	ca. 5 min.	4460 Snertinge	1	hvid	
23-07-86	ca. 23.45 DST	4-5 min.	6200 Åbenrå	5	orange	Månen
28-07-86	ca. 20.15 DST	10 min.	5700 Svendborg	2	sort	
30-07-86	22.05 DST		2620 Albertslund	1	sort	
10-08-86	23.10 DST	30 sek.	8270 Højbjerg	1	hvid	
14-08-86	00.15 DST		4944 Fejø	1	orange	
14-08-86	00.30 DST		4944 Fejø	1	rod	
14-08-86	21.30 DST	5-10 min.	8310 Tranbjerg	1	gul	
15-08-86	22.00 DST		5400 Bogense	1	rod/orange	
20-08-85	22-tiden DST	2 min.	3790 Hasle	4		
29-06-86	ca. 21.30 DST	30 sek.	9620 Ålestrup	1	neongrøn	
02-09-86	04.04 DST	30 sek.	6700 Esbjerg	1	hvid	stjerne
04-09-86	04.00 DST	20 min.	2635 Ishøj	1	hvid	
(samme fænomen set flere steder i hele Skandinavien) russisk missil sprængt over Barents						
11-09-86	21.45 DST	45 min.	4944 Fejø	1	hvid	
12-09-86	22.45 DST	30 sek.	6700 Esbjerg	1	rod	
12-09-86	23-tiden	15 min.	Limfjorden, mellem Aalborg og Løgstør	4	hvid/grøn-lig	nordlys
12-09-86	23.35 DST	15 min.	9440 Åbybro	3	lys/mørk	
13-09-86	ca. 19.55 DST	ca. 1 min.	7000 Fredericia	1	hvid/sort/solgylden	
23-09-86	07.30 DST	10-15 sek.	Fly over Djursland	2	grøn	
23-09-86	ca. 07.30 DST	1 min.	9000 Aalborg	1	hvid/gul	fly
23-09-86	07.30 DST	10 sek.	Trier, Vesttyskland	1	rod/blå	
25-09-86	08.45 DST	ca. 1 min.	9881 Bindslev	2	hvid/rodlig	planet
01-10-86	21.50 DNT	1-2 min.	5600 Fåborg	1	rod	
02-10-86	17.32 DNT	8 min.	7000 Fredericia	1	gyliden	
06-10-86	17.40 DNT	5 sek.	9000 Aalborg	1	blå/hvid	meteor
06-10-86	17.40 DNT	sekunder	7884 Fur samt 7620 Lemvig samt 6950 Ringkøbing	flere	rod/hvid/blå	meteor
06-10-86	23.50 DNT		2660 Brøndby Strand	flere		oplyst reklamebal.
20-10-86	21.15 DNT	5 min.	9330 Dronninglund	3	blåhvid	F-16 fly
20-10-86	21.45 DNT	ca. 10 min.	9330 Dronninglund	1	blå	F-16 fly
21-10-86	12.03 DNT	47 min.	1112 Kbh. K	4	gul	vejrball.
22-10-86	18.20 DNT	få min.	9210 Aalborg SØ	2	hvid	
25-10-86	20.45 DNT	3-5 min.	9310 Vodskov	2	ildrod	

Skal vi lære om UFO'er i skolen

Børn skal være fortrolige med sol, måne, stjerner og verdensrum, hedder det i et oplæg fra en række fysikere og astronomer, der i en uge har deltaget i en kongres med titlen »Kosmos – en udfordring i undervisningen«.

Niels Hornstrup fra Danmarks Lærerhøjskoles Fysiske Institut mener, at børn og unge i de senere år har fået en fornyet interesse i at vide, hvordan fysikken spiller ind i deres hverdag.

— Begivenheder som Halleys komet og ulykken i Tjernobyl får børn til at spekulere over, hvordan verden egentlig er skruet sammen. Og de har krav på så meget indsigt, at de selv kan tage stilling. Derfor hører astronomi og kosmologi også hjemme i læseplanen, siger Hornstrup.

I den seneste folkeskolelov fra 1975 blev der ikke plads til astronomi og astrofysik i læseplanen. Også i gymnasiet er undervisningen i disse fag stærkt begrænset. For et år siden nedsatte undervisningsministeriet to udvalg til at revidere, hvad eleverne skal lære i fysik i 7.-10. klasse og i gymnasiet. Et andet udvalg tager sig af planlægningen for de mindre klasser. Repræsentanter fra disse udvalg var med på konferencen og kunne oplyse, at der kommer en betænkning omkring nytår.

En science-fiction bog eller UFO bog er udmærket at bruge som startgrundlag for undervisningen, for her ligger børnenes interesse ofte. Det er så lærerens opgave at formidle et mere rigtigt billede, mener Niels Hornstrup. Poul V. Thomsen fra Fysisk Institut på Århus Universitet arbejder også med unges lyst til at lære mere om solsystemet.

— En undersøgelse af elevernes ønsker til fysikundervisningen viser klart, at astronomi, atomfysik og energi er emner, der optager de unge meget, siger Thomsen.

Konferencen om kosmos i undervisningen, der blev holdt i Helsingør, samlede videnskabsmænd og undervisere fra 25 lande.

(Dagspressen, 26. og 29. august 1986).

Få et gavekort på 100 kr.!

Få en af dine bekendte til at tegne abonnement på UFO-NYT 1987 (kr. 137,-). På girokortets modtagerdel skrives: »tegnet af:« og dit navn og adresse. Så snart vi modtager pengene på giro 9 11 77 25, kommer der automatisk et gavekort til dig med posten. Gavekortet dækker køb af salgs-materialer fra SUFOI. Det er naturligvis en forudsætning, at du selv er abonnent i 1987.

Jamen, det stod selv i avisen!

Af Ole Henningsen.

Ofte hører man udtalelser om, at der aldrig mere står noget i vore dagblade om UFO'er. En gennemgang af nogle af de første måneders klip viser dog en fortsat livlig aktivitet, også på denne front.

Med baggrund i en pressemeddelelse udsendt af SUFOI fortæller Sjællands Tidende 4. januar 1986 om den spændende tildragelse, hvor en 18-årig knallertkører blev forfulgt af et lysfænomen. Oplysningerne havde også fundet vej til Politikens spalter den 10. januar.

Frede Godsk har i Morgenavisen Jyllandsposten den 5. januar en stor artikel om den nyopdagede asteroide nr. 3033, der af astronomerne på Brorfelde Observatoriet blev navngivet »Holbaek«.

Naturligvis bliver astronomerne også spurgt om deres indstilling til UFO'er. Herom hedder det bl.a.

Det hører også til dagligdagen som statsansat astronom at blive ringet op af overbeviste personer med fantasifulde beretninger om UFO'er og flyvende tallerkener. Lidt skamfulde indrømmer astronomerne, at de i et enkelt tilfælde lod sig bluffe af noget særpræget lys over Sydsjælland, men ellers bedyrer de: »Vi tror skam ikke på hverken grønne Marsmænd eller rumskibe fra fremmede planeter.«

Men det gør jo heller ikke alle UFO-interesserede! Så måske er der i virkeligheden ikke så mange ting, der skiller os!

Inga Johansen i Søstrup fortæller i Sjællands Tidende den 6. januar om en observation af en stor, hvidgul citronskive, der hang over træerne. Hendes mand mente, at det kunne være Månen, men det var overskyet, og skiven vendte den brede ende nedad, så hun er ikke selv i tvivl om, at hun har set et UFO. Andre på egnen havde også observeret fænomenet og troede endda, at der var brand i gården.

Inga Johansen fortæller videre om en observation af en stor kugle, der var meget tæt på hende:

»Det ligger så langt tilbage som i 1950, og det kan meget vel have været et kuglelysn.

Det var nærmest som en stor ildkugle, og da den var meget tæt på, blev der pludselig meget varmt. Så forsvandt kuglen, og det blev koldt igen.«

Morgenavisen Jyllandsposten omtaler den 12. januar udgivelsen af Preben Hansson's bog »Trelleborgenes ukendte fortid« udsendt på Bogan's Forlag.

Preben Hanssons teori er, at anlæggene Trelleborg, Fyrkat m.fl. blev opført af beboerne fra en fremmed planet i vort solsystem — og at disse fremmede blev gjort til guder af datidens danske jægerbefolkning.

Sjællands Tidende beretter den 17. januar om en ung pige, der tidligt om morgenen den 16. januar har observeret en lysende hvid, let gullig ildkugle med en lang hale, der fløj over Skælskør fra nord mod syd. Sjællands Tidende kontaktede Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral, der efter beskrivelsen mente, at der sandsynligvis var tale om et meteor.

Lørdag den 18. januar har H. Frank Jensen i Skive Folkeblad en meget stor artikel med overskriften »Han har set masser af UFO'er«.

Artiklen fortæller om fhv. major H.C. Petersen, der i sin tid stiftede SUFOI og startede UFO-NYT. Som ældre læsere ved, skiltes vejene af forskellige årsager i midten af tresserne. Det nævnes i artiklen, at SUFOI nu er blevet erstattet af IGAP, hvis europæiske afdeling, H.C. Petersen står for. Som læsere af UFO-NYT kan se, arbejder SUFOI fortsat, selv om det gerne skal erkendes, at de to organisationer ikke har meget til fælles.

H.C. Petersen fortæller i artiklen om sin interesse for og personlige observationer af UFO'er gennem årene. H.C. Petersen giver bl.a. udtryk for, at det amerikanske stjernekrigsprogram ikke er vendt mod russerne, men mere er vendt mod UFO'erne.

Sluttelig fortælles også om den magnet-klinik, som han sammen med sin kone har drevet i Skive i det sidste års tid.

Sjællands Tidende har den 20. og 21. januar oplysninger om flere observationer gjort i omegnen af Skælskør og Slagelse og opfordrer samtidig læserne til at kontakte bladet på »Din direkte linie til Sjællands Tidende«.

Elbo Bladet, Fredericia, indeholder den 22. januar en artikel, hvor Bent Eriksen fortæller om sin interesse for UFO'er og det arbejde, han udfører inden for SUFOI.

De skandinaviske politikere reagerer ikke som ønsket af det dansk udgivne blad »Oplysning om UFO'er«. Et initiativ fra organisationen IGAP's side for at give skandinaviske politikere større viden om UFO'er har ikke resulteret i den ønskede respons, fremgår det af Thisted Dagblad den 27. januar.

Fremover vil åbenbart kun danske politikere få tilsendt informationsmateriale om UFO'er fra IGAP.

Så må vi jo håbe, at det er seriøse oplysninger, der kan stå for politikernes eventuelle kritiske spørgsmål.

Den 25. januar døde George Hunt Williamson i Long Beach i USA i en alder af 59 år. Otto Biilmanns forlag udgav i 1963 George Hunt Williamson's bog: »Den glemte vej til planeterne«, hvor han bl.a. fortæller om opdagelsesrejser i Sydamerika og de fund, han her gjorde. Mest kendt er George Hunt Williamson dog nok som en af de personer, der bevidnede George Adamski's kontakt i ørkenen i 1952. Han førte en omtumlet tilværelse og blev bl.a. på et tidspunkt grebet i at anvende falske universitetstitler m.v.

En af vore gamle bekendte, redaktør Peter Schmidt, har en større artikel i Søndagsavisen 2. februar, hvor han henviser til de mange UFO-meldinger, der er indløbet til Sjællands Tidendes »direkte tlf. linie«, og interviewer Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral om de mulige forklaringer på observationerne.

Helsingør Dagblad indeholdt den 6. februar en beretning om en observation gjort af 3 personer den 5. februar. En lysende kugle, stor og tydelig i det klare vejr, kom ind fra øst over Øresund. Set fra Dalvænget befandt den sig i retning over Snekkersten. I ryk bevægede den sig sydover, og da den set så stor som en tennisbold befandt sig over Espergærde, steg den hastigt lodret med en hale der lignede udstødningssgas, efter sig. Hele observationen varede 3-4 minutter, skønner observatørerne.

»Thors hammer var en strålepistol« er overskriften i Jyske Tidende den 8. februar, hvor Ulla Warrer i en stor artikel beskæftiger sig med Preben Hanssons bog »Trelleborgenes ukendte fortid«. Hansson henviser i sin bog bl.a. til, at Thors hammer i virkeligheden var en strålepistol, der også let kunne riste tegninger i sten. Dermed skulle så gåden om helleristningerne være løst.

Altså iflg. Hansson, som stoler på, at fremtiden vil give ham ret.

Også undertegnede stoler på, at en del af svarene på nutidens mysterier vil blive givet af fremtidens forskere, herunder også visse UFO-fænomener. Dette fremgik af et større interview, som dagbladet Ny Dag, Nakskov, refererede den 8. februar. I samme interview benyttede jeg lejligheden til at efterlyse lokale observationer af »spøgesrakETFænomenerne« fra 1946. Desværre uden større held. Men disse interessante observationer ligger jo også 40 år tilbage i tiden efterhånden.

11. og 12. februar bragte Helsingør Dagblad forskellige meldinger om observationer af lysfænomener iagttaget af mange mennesker. Helsingør Politi havde fået en del henvendelser, ligesom også Forsvarskommandoen i Vedbæk blev bedt om forklaringer. Her kunne man konstatere, at der ikke havde været tale om militære aktiviteter, hvorimod man var tilbøjelig til at mene, at der havde været tale om nordlys.

Denne forklaring bekræftes af SUFOI's formand, Torben Birkeholm, i Aalborg Stiftstidende 13. februar.

Fyens Stiftstidende indeholder 14. februar en efterlysning af yderligere vidner til en observation gjort den 5. februar af Leif Kristensen fra Odense. Han iagttog et rundt, hvidt og noget diffust objekt, der udsendte lysstråler — objektet var kraftigt lysende og havde en tilsyneladende diameter på 3 cm målt i udstrakt arm. Objektet foretog forskellige bevægelser og ændrede udseende for til sidst at forsvinde bag nogle høje træer. Artiklen var illustreret af vor mangeårige UFO-bekendte, tegneren Kaj C.

Den 10. marts fortalte Fyens Stiftstidende om de reaktioner, der havde været på efterlysningen.

UFO-film

Fire unge mennesker fra Skanderborg forsøger med et budget på 4.000 kr. til råfilm at stable en film på benene. De har i et års tid indsamlet baggrundsmateriale til filmen, der skal handle om alskens ting, herunder hypnose, ophævelse af tyngdekraften og mange andre ting. Man har bl.a. søgt at få kontakt med en dame, som for en del år siden hævdede, at hun havde været på besøg i et UFO. Vi må håbe, at de entusiastiske unge mennesker, der omtales i Aarhus Stiftstidende den 16. februar, vil få held til at få kontakt til de rigtige mennesker og få skabt en seværdig film.

Grønt lys ved Thyborøn

BT omtalte den 18. februar et besynderligt grønt lys, der blev observeret af flere vestjyder i Thyborøn-området. Man kontaktede politiet og Søværnets Operative Kommando i Århus, der iflg. BT uden held havde checket alt, og derfor måtte kalde lyset for et UFO.

Samme dato fortalte Helsingør Dagblad igen om en tildragelse, hvor en kvindelig læser observerede en stor rund lysende ildkugle. »Jeg ved ikke, hvad det var, men fantastisk så det ud,« fortalte hun.

Politiet blev igen kontaktet af en mand, der ved Tjærby observerede en lysende rød ildkugle, der langsomt dalede ned i horisonten. Omtalt i Randers Amtstidende den 19. februar.

En mængde smånotiser i div. dag- og ugeblade har i foråret omtalt de foredragsarrangementer, som SUFOI med stor succes har arrangeret i Københavns-området.

I et stort interview i Helsingør Dagblad den 8. marts fortæller Karin Bøger fra Nivå i Nordsjælland om sin UFO-interesse, og det arbejde hun udfører i SUFOI's Sekretariat.

De helt store overskrifter har nogle af vore nabolande haft fremme i anledning af, at Prins Charles skulle være involveret i en UFO-observation undervejs i et fly fra USA til England. Få dage senere rapporteredes en UFO-observation i nærheden af Windsor Castle. Endnu foreligger der ikke forklaringer på de to observationer.

I avisomtalen nævnes det også, at Prins Philip har været UFO-interesseret i mange år. Det er der dog ikke noget nyt i. Det har været almindeligt kendt i UFO-kredse i en lang årrække.

Foto af raketekspllosion

Aviation Week & Space Technology den 7. april gengiver 2 farvefotografier, der er taget af to finske amatørastrofomer af en sovjetisk raketekspllosion.

Billederne er taget den 15. oktober 1985 fra to forskellige steder i Finland. Begge amatørastrofomer var ude for at fotografere meteor, da de på den østlige horisont ca. 20 minutter efter midnat fik øje på en raket. De fulgte sporet i nogle få minutter, hvorefter raketten så ud til at forsvinde. Kort efter sås den igen og eksploderede i en stor ildkugle. Der var antagelig tale om et barium-eksperiment.

Finske amatørastrofomer har siden 1967 iagttaget mange raketopsendelser fra den sovjetiske raketbase i Plesetsk, der ligger ca. 500 km øst for den finske grænse.

I finske og svenske aviser optræder ofte billeder af lysende fænomener fotograferet på nattehimmelen. Således også i den store stak udsklip fra januar 85, som vor trofaste UFO-NYT-læser Sven Olov Larsson fra Borlänge i Sverige sendte til os, og som vi er meget glade for.

SUFOI udsendte i april en pressemeddelelse med oplysninger om forrige års registrerede observationer.

Meddelelsen blev via forskellige kanaler gengivet i et meget stort antal dagblade.

Det fremgik, at der i 1985 indgik ialt 136 meldinger til SUFOI. Efter undersøgelserne kunne der ikke gives nogen naturlig forklaring på 10 af observationerne.

Den 20. april skrev Peter Jervin i Morgenavisen Jyllandsposten en længere artikel om UFO-fænomener gennem tiderne samt en omtale af Alarmcentralens arbejde.

1. maj erfarede vi desværre fra The New York Times, at astronomen J. Allen Hynek var afgået ved døden. Hermed har en af »de store UFO-entusiaster« forladt os. Hyneks død blev også refereret i TIME, den 12. maj.

Den amerikanske skuespiller Dennis Weaver, den charmerende sherif McCloud, kan ifølge Jyllandsposten 7. maj høres på en varm linie for UFO-interesserere. Linien er oprettet i samarbejde med sønnen Rusty og giver 3 minutters underretning om de seneste UFO-begivenheder overalt i verden.

Ifølge Jyllandspostens reporter kan man høre den velkendte røst byde velkommen og give ordet til en medarbejder, hvis man ringer til USA med område-nr. 213 plus 976 8367.

Jeg har ikke selv prøvet, men ideen er hermed videregivet.

Berlingske Tidende omtaler den 21. maj den store spændende udstilling på Teknisk Museum i Helsingør om astronomi og rumfart. Bl.a. vises en gammel science-fiction film fra 1902! SUFOI medvirkede ved udstillingen med oplysende plancher.

En af vore engelske kontakter, Hilary Evans, har fået udgivet en af sine bøger på dansk hos Bogans Forlag. Bogen »Nye facts om ufo'er« anmeldes i flere dagblade i maj måned.

Den svenske avis Norbotten-Kuriren indeholder den 22. maj et højst usædvanligt interview. Nemlig med K. Gösta Rehn, der samme dag fyldte 95 år. Rehn er kendt i skandinaviske UFO-kredse for sine mange svenske bøger om UFO-fænomenerne, som han gennem et langt liv har arbejdet utrætteligt for at udbrede kendskabet til.

I juni var der ikke så stor presseomtale, før SUFOI udsendte sin pressemeddelelse, der bekendtgjorde, at foreningens medlemstal er faldet til omkring 1.300 fra 2.600 for 4 år siden. Denne meddelelse fik til gengæld meget stor udbredelse i de danske dagblade. Helt så galt ser det ikke mere ud, men nærmere redegørelse for disse ting findes andetsteds i bladet.

Hvis nogle af læserne i deres lokale aviser ser omtale af UFO-fænomener, ville vi være glade for at få udklippet eller en kopi heraf tilsendt. □

SPØRG SUFOI

Har du spørgsmål til SUFOI ang. ufo-sagen, kommentarer til artikler i UFO-NYT, gode råd o. lign., så skriv til UFO-NYTs redaktør:

Kim Møller Hansen,
Eilekiersvej 14, Benløse,
4100 Ringsted.

UFOer og atom-alarm

Ved Kim Møller Hansen.

Den australske ufolog Bill Chalker, der af profession er kemiker, har gennem en årrække efterforsket den australske regerings engagement i ufo-fænomenet. Dokumenter, som før var militære hemmeligheder, offentliggøres løbende i USA, men er ofte kraftigt censurerede. Ved en tilfældighed opdagede Bill Chalker, at et sådant censureret dokument sandsynligvis hentydede til en usædvanlig australsk hændelse, der fandt sted, samtidig med at atomvåbensystemer blev sat i alarmberedskab.

En af de største og mest hemmelige organisationer er National Security Agency (NSA), hvis initialer ofte fortolkes som »No Such Agency« eller »Never say Anything«. Det udløste en enorm interesse, da U.S. District Court afsagde kendelse om, at NSA ikke behøvede at frigive alle de dokumenter, som gruppen Citizens Against UFO Secrecy (CAUS, Borgere mod ufo hemmeligholdelse) ønskede offentliggjort i henhold til loven om offentlighed i forvaltning (FOIPA). Denne usædvanlige kendelse slog fast, at en frigivelse af disse dokumenter »kunne« bringe både organisationens arbejde og USAs sikkerhed i fare. »Med hensyn til balancen mellem den offentlige interesse for ufoer og NSAs behov for hemmeligholdelse, fastslog retten endvidere, at »materialets følsomme natur og den åbenlyse effekt, en frigivelse vil have på den nationale sikkerhed, vejer tungere end den offentlige interesse for en frigivelse.«

Eugene F. Yeates, chef for NSAs politiske afdeling, fremlagde for lukkede døre en 21 sider lang erklæring for dommeren. Hvad der stod i erklæringen er selvfølgelig hemmeligt, men erklæringen var alt, hvad dommeren behøvede at se, før han besluttede, at NSA ikke behøvede at frigive ufo-dokumenterne. Selv fik han aldrig lov til at se de 156 originaldokumenter.

Erklæringen fra Yeates var TOP SECRET, men en stærkt censureret kopi blev senere offentliggjort. I den stod der bl.a.:

9. (TS _____) NSA relaterede rapporter. 38 dokumenter er det direkte resultat af NSA SIGINT operationer og et do-

kument beskriver klassificerede SIGINT aktiviteter. Disse dokumenter kan yderligere beskrives som følger:

b. Et dokument er en 1973 rapport, som

(Resten af denne fem liniers parentes er censureret. TS betyder muligvis TOP SECRET).

Denne reference fik Bill Chalker til at tænke på en bestemt rapport i det australske flyvevåbens arkiv. Han fik fat i denne rapport, længe før han som den første civile i 1982 fik direkte adgang til hele RAAFs ufo-arkiv.

Rapporten omhandler to flådeofficerer, der uafhængigt af hinanden så et ufo nær den ikke offentligt tilgængelige kommunikationsstation (tilhørende den amerikanske flåde) ved North West Cape i Vestaustralien.

Torsdag den 25. oktober 1973 klokken ca. 19.15 observerede kaptajnløjtnant M »et stort sort luftbærent objekt« i ca. 5 miles afstand i vestlig retning og i ca. 600 meters højde. Kaptajnløjtnant M kørte ad Murat Road mod syd fra NAVSOMSTA til Exmouth-bydistriktet. Officeren fortæller i en skriftlig beretning, at »efter 20-25 sekunder accelererede fartøjet til en utrolig hastighed og forsvandt mod nord.« De følgende detaljer er fra en udfyldt »observationsrapport« fra RAAF/forsvarsministerium:

»3. Objektet blev først observeret til højre (vest) i ca. 20° højde, i en retning på 090°, med en nøjagtighed på 5°.

4. Tilsyneladende størrelse — ligesom Månen, når den står højest, 2,5-5 cm i 50 cm afstand.
5. Mindste afstand 20° højde - retning 090°.
6. Ca. 600 meters højde.
7. Svævede først, hvorefter det accelererede utroligt hurtigt.
8. Forsvandt mod nord, 45-50° højde, retning ca. 165-170°.
9. Ingen lyd eller udstødning.
10. Særlig uddannelse ved flådens flyvekorps gennem 11 år som radaroperatør og skytte.
11. Har aldrig oplevet noget tilsvarende.
12. Hvis der var nogen detaljer, var de uklare, da jeg ikke havde mine briller på (syn 20/40 - 20/100), men jeg så uden den mindste tvivl noget.«

Det andet vidne, kaptajn Bill L. gav følgende detaljer:

»Klokken 19.20 blev jeg ringet op, fordi jeg skulle lukke officersklubben. Jeg kørte mod klubben i afdelingens pickup 488, da jeg blev opmærksom på et stort sort objekt, som jeg først troede var en lille skyformation i stik vest i område 'B' (Område 'B' er det område, hvor 'højfrekvenssenderen' står, og omkring 2 til 3 miles stik vest for dette sted ligger Mount Athol - B.C.).

Medens jeg nærmede mig officersklubben, kunne jeg ikke lade være med at se på objektet. Jeg steg ud af pick-up'en og blev i adskillige minutter stående for at betragte den svævende sorte kugle. Himlen var klar og lys-blågrøn. Der var ingen skyer. Objektet stod fuldstændig stille undtagen en ring omkring centrum, som så ud til at rotere eller blinke. Da jeg havde set på det i ca. 4 minutter, satte det pludselig i gang med en fantastisk hastighed og forsvandt i nordlig retning efter få sekunder.

Jeg vil anslå objektet til at være omkring 9 meter i diameter, og det svævede i 300 meters højde over bakkerne stik vest for basen. Det var sort, hvilket måske skyldtes, at jeg så i retning af den nedgående sol. Der var på intet tidspunkt nogen synlige lys.«

Det, der virkelig har betydning i denne provokerende rapport, har noget med de følgende to ting at gøre: ét - stedet, og to - datoen: den 25. oktober 1973. Se her:

I *A Suitable of Real Estate: American Installations in Australia* (1980) skriver Desmond Ball, der er seniorforsker og underviser ved Strategic and Defense Studies Center ved Australian National University: »NSA er den mest betydningsfulde af de amerikanske efterretningsorganisationer, der opererer i Australien... Sammenlignet med CIA, er NSA meget bedre repræsenteret i Australien, har større betydning, er mere hemmelig og arbejder tættere sammen med Australiens egne efterretningsorgani-

— fortsættes side 14

OBSERVATIONER

Lysskær og neon-grønne lys

Ved Torben Birkeholm og Ole Henningsen.

September måned blev en yderst travl måned for SUFOIs Alarmcentral med to store hændelser, der havde pressens bevågenhed her og i udlandet.

Et vældigt lysskær på himlen skræmte ved fire-tiden torsdag morgen den 4. september et stort antal nattevandrere over hele Skandinavien.

— *Det var utroligt skræmmende*, siger Susi Hald fra Hirtshals. Hun var på vej hjem fra arbejde sammen med en veninde, da hun så lysskæret over nattehimmelen. *Det var lige som en kæmpe stor cirkelrund sky, der trak ud over horisonten.*

Ole J. Knudsen fra SUFOI's Alarmcentral fik mange henvendelser om denne hændelse. Og henvendelserne kom fra mennesker over hele landet.

De fleste iagttagere angiver observations-tidspunktet som værende mellem 03.50 og 04.15 torsdag morgen den 4. september.

Afgrænset lysfænomen på nordøst-himlen

Lysfænomenet beskrives i hovedsagen som en skarpt afgrænset halvcirkel nær ved horisonten. Efterhånden stiger fænomenet længere op på himlen, flader mere ud og observeres nu som mere cirkelrundt. Lyset er til sidst så svagt og gennemsligt på den nordøstlige himmel, at man kan se stjernerne gennem lysfænomenet på himlen.

Bange for Barsebäck

Lyset bliver også iagttaget fra Kastrup, og her giver det anledning til en del bekymring, idet retningen desværre passede fortrinligt på atomkraftværket Barsebäck på Skånekysten 20-25 km borte. Men så galt skulle det heldigvis ikke være.

Politiet gjorde grin med folk

Fænomenet blev flere steder rapporteret til de lokale politimyndigheder. Desværre har vi fået tilbagemeldinger om, at politiet i flere tilfælde nærmest gjorde lidt grin med observatørerne, når de henvendte sig. Vi hå-

ber, at det er nogle enkeltstående tilfælde, da vi altid tidligere har haft et glimrende og fornuftigt forhold til vore politimyndigheder.

Samme slags lysfænomen set tidligere
Tidligt om morgenen den 25. oktober 1985 observeredes et lignende lysfænomen over store dele af Skandinavien, som omtalt i UFO-NYT nr. 2/1986. Dette fænomen sås dog til sidst som en lysende cirkel.

Begge fænomener har formentlig samme oprindelse, nemlig fejlslagne sovjetiske missilopsendelser. Disse opsendelser kan enten være fra en ubåd i Barentshavet, fra den i Sovjet hemmelige Plesetsk rumbase, eller fra testcentret Nenoska lidt nordøst for Plesetsk.

Velunderrettede kilder siger til Ole J. Knudsen, SUFOI's Alarmcentral, at lysfænomenet ligner tidligere tilfælde, hvor et missil er blevet sprængt og raketbrændstof-fet spredt i atmosfæren.

Sovjetisk skydeadvarsel

Endvidere oplyses det, at det sovjetiske telegrambureau Tass i forvejen havde udsendt »skydeadvarsel« for bestemte områder i Stillehavet for perioden 4.-13. september dækkende tidspunkter på døgnet, der falder sammen med det observerede lysfænomen.

Telegrambureauet Ritzau udsendte den 5. september en meddelelse, hvori man citerer udviklingschefen ved det svenske rumfartsprojekt, Sven Grahn, for, at det sandsynligvis drejer sig om opsendelsen af interkontinentale raketter med nedslag et sted i Stillehavet.

Svenske forsvarseksperter udtaler sig

Det meddeles endvidere, at eksperter fra det svenske forsvars efterretningstjeneste til den svenske radioavis havde bekræftet, at lysfænomenet helt sikkert stammede fra sovjetiske raketaffyringer. Man var dog uenige om, hvorvidt opsendelsen havde forbindelse med militære øvelser eller blot var led i forskning.

Iagttagelse fra svensk færge

Der blev dog ikke samtidig givet nogen forklaring på de iagttagelser, der blev gjort om bord på en færge mellem Gävle og Kaskö 2 døgn tidligere.

Her så skibets styrmand et stykke ud for den finske kyst et kraftigt lysskær, som steg op fra havet, og som blev efterfulgt af en omkring 150 meter høj røgsøjle. Ifølge en talsmand fra den svenske forsvarsstab kan det dreje sig om et finsk våbenforsøg.

Piloter så neongrønt lys

Tirsdag, den 23. september 1986

Om morgenen, kl. 07.33, befandt et rutefly sig 19.000 fod (godt 6 km) over Djursland på vej fra Aalborg til København. Ret forude mod sydøst, så de to piloter pludselig et neongrønt lys, der bevægede sig mod højre.

Piloterne bedømte lysets udstrækning på himlen som svarende til to fingerbredder i udstrakt arm, og det bevægede sig ca. én fingerbredde over horisonten. Hastigheden sammenlignede de med den fart et almindeligt fly i sikker afstand bevæger sig med — eller det samme som 60 grader på 10 sekunder.

Lyspletten nærmede sig et lille skytag, da den deltes i to, hvor den ene var dråbeformet. Foran skylaget sås de som to mørkere genstande og forsvandt til sidst, efter 10-15 sekunder, ind i selve skylaget.

Flere vidner

Flyvertaktisk Kommando i Karup fastslog, at der ikke var fly i nærheden før kl. 07.51, da et jagerfly lettede fra Tistrup. De kontaktede derefter SUFOIs alarmcentral, hvor Ole J. Knudsen straks satte en undersøgelse i gang.

Det meste af landet var dækket af et skytag, men nordøst for en linie Roskilde-Hobro var der huller i skylaget. En efterlysning i nordjyske aviser gav da også henvendelser fra vidner på jorden, bl.a. fra en nordjyde, der havde set det samme fænomen — men fra Sydtydskland, under en tur med lokale folkedansere!

Hurtigt blev det klart, at fænomenet var observeret fra store dele af Mellem- og Nordeuropa. I nogle tilfælde blev der også rapporteret om blålige og rødlige farver, ligesom flere end to objekter var set. Men tidspunktet og de øvrige detaljer stemte overens.

Satellit?

SUFOIs alarmcentral fik hurtigt kontakt til den tyske ufo-organisation CENAP og udvekslede rapporter og avisartikler om fænomenet.

I skrivende stund arbejder alarmcentralen med en teori, der giver en naturlig forklaring på lyset: en såkaldt satellitundergang.

Fra udenlandske eksperter har SUFOI fået bekræftet, at to russiske kommunikations-satellitter var forudberegnet til at styrte ned den 23. og 24. september. Sådanne beregninger kan være usikre, men passer i dette tilfælde glimrende med beskrivelserne. De forskellige farver skyldes de metaller, som satellitterne indeholder — f.eks. kan den grønne farve stamme fra kobber, som smelter og brænder op under faldet gennem atmosfæren. □

Atom-alarm

— fortsat fra side 12

stationer.« Det er ansvarlig for alle »de forskellige aktiviteter, der har forbindelse med Signal Intelligence — elektronisk spionage, kommunikations-spionage, radar-spionage, elektronisk sikkerhedsovervågning og signal sikkerhed.«

NSA opererer fra North West Cape basen gennem sin Naval Security Group. Denne base og andre af de amerikanske baser i Australien har længe været en politisk »varm kartoffel«, da sådanne baser vil være mål for atomraketter, hvis der udbryder en større konflikt mellem stormagterne.

Den 11. oktober 1973, fem dage efter krigsudbruddet i Mellemøsten (Yom Kippur), blev North West Cape og de andre amerikanske baser i Australien sat i højeste alarmberedskab.

Ifølge Richard Hall, forfatter til *The Secret State* (1978), blev denne alarmtilstand stærkt udvidet, fordi »NSA fejlforklærede den meddelelse, som Syrien sendte på arabisk til USSR, hvilket fik Kissinger og Nixon til at tro, at der blev sendt sovjetiske tropper til Mellemøsten.«

Af samme grund brugte man to uger efter alarmeringen den 11. oktober North West Cape til at udsende en storalarm til både konventionelle og nukleare styrker i regionen — ifølge dr. Ball skete alt dette, uden at den australske regering var blevet informeret. Datoen: Den 25. oktober 1973!

Altså! Samme dag, som faciliteterne ved North West Cape udsender en total atomalarm baseret på en NSA fejlforklædning, har basens personale en ufo-observation. Bill Chalker mener derfor, at det er sandsynligt, at det er den 1973-rapport, der henvises til i den hemmelige NSA-erklæring.

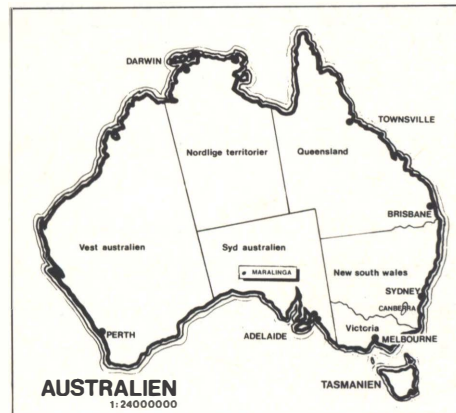
Man kan spekulere på, hvad den australske regering gjorde ved dette usædvanlige »sammenstød«, da den endelig fik at vide, at der den 25. oktober 1973 var udsendt en total atomalarm fra australsk jord uden dens vidende. Måske, som det fremgår, blev ufo-observationen isoleret rapporteret uden nogen form for kommunikation. Selv denne situation giver stof til eftertanke.

Efter at have undersøgt mange af de officielt uforklarede tilfælde (og så vel mange af de »forklarede«), har Bill Chalker opdaget, at en overraskende stor del af dem indeholder usædvanlige detaljer, der gør det meget svært at finde en forklaring.

I den største del af de tilfælde, der har fået betegnelsen uforklarede, er der ingen, hvor det så åbenbart har drejet sig om den nationale sikkerhed, som ved North West Cape tilfældet. Det er dog alligevel forkert at påstå, at denne observation var enestående.

For eksempel er der en beretning fra en tidligere RAF korporal, der var stationeret på Maralinga (et britisk atomvåben-testom-

råde i Australien) i oktober og november 1957. Dette tilfælde var ikke i de officielle RAAF arkiver. I september og oktober 1957 foretoges der ved Maralinga en atomvåben-testserie med kodenavnet ANTLER. Den 25. september og den 9. oktober sprængtes et par bomber i kilotonns klassen. De sikkerhedsmæssige foranstaltninger i området var intense, dog først i oktober og november, da anlægget havde skabt sig op-

mærksomhed på en usædvanlig måde.

En aften lige før skumringen blev RAF-korporalen og nogle kolleger kaldt ud til kantinen i Maralinga området for at se et ufo, der tilsyneladende svævede lydløst over flyvepladsen. Det blev beskrevet som et »pragtfuldt syn«, med en metallisk blå farve og en række »vinduer« eller »køjer« langs siden. Korporalen sagde, at objektet kunne ses så tydeligt, at han og hans kolleger tydeligt kunne se noget, der lignede en pansring på dets overflade. Den officer, der var på vagt i kontrollårnet, så formodentlig også dette skue. Han henvendte sig angiveligt til flyvepladsen i Alice Springs og Edinburgh, der fortalte, at der ikke var noget i deres områder. Der blev ikke fotograferet, formodentlig på grund af områdets sikkerhedsmæssige status, så alle kameraer var låst inde. Der skulle kvitteres ved både ud- og indlevering, når de skulle bruges. Efter ca. 15 minutter forsvandt objektet hurtigt og lydløst, lige som mørket faldt på.

North West Cape tilfældet viser, at det nok er forhastet at afvise ufo-observationer som værende uden »national sikkerhedsmæssig betydning«. □

Kilder:

- 1) International UFO Reporter, januar/februar 1986. Oversat af Flemming Rasmussen.
- 2) UFO SLØRING. En rapport om det australske flyvåbens arkiver. Kim Møller Hansen, SUFOI 1985.

Sidste chance

Pr. 1. januar 1987 stiger alle salgsmaterialer, så bestil nu!

NÆROBSERVATION AF 3. GRAD

Ufonaut dræbt?

Ved Kim Møller Hansen.

I 1981-82 bragte vi her i UFO-NYT en længere artikelserie om fund af 3. grad. Artikelserien byggede på amerikaneren Leonard H. Stringfields efterforskningsresultater. Stringfield mener, at der findes forulykkede ufoer opmagasineret på amerikanske baser, og døde ufonauter »lagt på is« i forskellige militære forskningscentre i USA. Hans materiale kan ikke altid umiddelbart tages for pålydende, men heller ikke bare affejes uden videre. Der går som bekendt sjældent røg af en brand, uden at der er ild. Her bringer vi den seneste rapport fra Stringfield.

I slutningen af 1985 modtog Leonard Stringfield et brev fra en mand, som gjorde

tjeneste i det amerikanske flyvevåbens sikkerhedspoliti (PACAF). Brevet var skrevet

på officielt brevpapir fra PACAF og beskriver en usædvanlig hændelse: *drabet og opsamlingen af et besætningsmedlem fra et ufo, der var blevet forfulgt af militærpoliti fra Fort Dix og McGuire AFB, New Jersey, den 18. januar 1978.*

Leonard Stringfield har kendskab til identiteten på både manden fra flyvevåbenet og de andre omtalte i rapporten, men har besluttet sig til ikke at offentliggøre disse oplysninger af hensyn til vidnernes sikkerhed.

Indholdet i rapporten til Stringfield er følgende:

»1) I januar 1978 var jeg stationeret på McGuire AFB i New Jersey. En nat mellem kl. 03.00 og 05.00 blev der foretaget en del ufo-observationer i området over flyvepladsen og Fort Dix Army Camp. Jeg var i sikkerhedspolitiet og var ude på mine rutinemæssige patruljeringer på det aktuelle tidspunkt. En soldat henvendte sig ved Port 5, hvor han bad om assistance og tilladelse til at komme ind. Jeg blev sendt om til Port 5, og soldaten bad om tilladelse til at komme ud til landingsbanerne, der strækker sig helt ud til flyvepladsens ydre områder, hvor der er en tæt skov, der hører ind under Dix' øvelsesområder. Han fortalte mig, at en militærpolitibetjent (MP'er) fra Fort Dix forfulgte en lavtflyvende genstand, som senere svævede over hans bil. Genstanden var oval, uden særlige detaljer og lyste med en blå-grøn farve. Radioforbindelsen til ham blev afbrudt. Pludselig viste der sig et ca.

Ill.: D. Sternoczky.

2.5.86

1,20 m højt, grå-brunt væsen med et stort hoved, lange arme og spinkel krop foran hans politibil. MP'eren blev grebet af panik og affyrede fem skud mod væsenet og et skud mod objektet, der svævede ovenover. Objektet forsvandt lodret op og sluttede sig til 11 andre højt oppe i skyerne. Vi så det hele, men kendte dengang ikke alle detaljerne. Væsenet sprang lynhurtigt ind i skoven med retning mod hegnet, og vi begyndte at lede efter det. Flere patruljer var nu indblandet.

2) Vi fandt væsenets lig i nærheden af landingsbanen. Væsenet var åbenbart klatret over hegnet og faldet død om under flugten. Nu var det hele pludselig tys-tys, og ingen måtte komme i nærheden af området. Vi afspærrede området, og en mand fra flyvevåbenets specielle efterretningstjeneste (AFOSI) overtog sagen. Det var det sidste, jeg så til væsenet. Det stank forresten ganske forfærdeligt af ammoniak, men dog ikke konstant. Samme dag ankom et team fra Wright-Patterson AFB i en C 141-A. De begav sig ud til det aktuelle område. De lagde væsenet i en trækiste og sprøjtede et eller andet ud over det, hvorefter de placerede kisten i en større metalcontainer, som de bar om bord i flyet og fløj bort. Det var det hele. Der blev ikke talt mere om sagen. Der blev ikke udfærdiget nogen rapporter, og vi fik alle at vide, at vi ikke måtte udtale os om hændelsen, for så ville vi blive stillet for en krigsret.

3) Jeg forlader flyvevåbenet om to måneder. Afslør ikke mit navn, for så kan jeg komme i store vanskeligheder. Jeg er interesseret i at følge dette op, hvis De behøver hjælp. Tilgiv mig, at jeg ikke underskriver dette brev, men jeg tør altså ikke risikere noget. Vær venlig at sende svaret til mine forældre, så videresender de brevet til mig. Send det ikke direkte til mig, for de kontrollerer al post, og som sagt, jeg vil ikke risikere noget.«

Beretningen lyder utrolig, og vidnet er anonymt, så det er umuligt for os andre at efterforske sagen. Alene på det grundlag er mange ufologer nok fristet til at afvise beretningen som opspind. Men kan vi tillade os at affeje en beretning, blot fordi den lyder for fantastisk? Skal vi kun interessere os for de mere »tørre« beretninger med lys, der flakser hen over nattehimlen? Ufo-fænomenet viser sig måske at være sammensat af flere forklarlige/endnu uopdagede fænomener, så hvis vi vil forsøge at danne os et samlet billede af fænomenet og de involverede personer (observatører, vidner og rapportoptagere), må vi nok også behandle de mere kontroversielle sager. □

Kilde:
UFO-Sverige-Aktuelt nr. 2, 1986.

Oversættelse:
Flemming Rasmussen.

MINDEORD

Peder C. Andersen

Af Per Borgaard.

SUFOI's første bibliotekar i Jylland, senere æresmedlem af SUFOI, Peder C. Andersen, Harridslev, er død, kun 63 år.

Peder var et af de vidt forskellige mennesker, som gik aktivt ind i SUFOI lige fra starten, grebet af en gevaldig lyst til at få kastet lys over mystikken omkring ufo'erne. Han var med til at gøre Randersgruppen til en af de største og mest aktive grupper i SUFOI's første mange år. Han havde ikke nogen større formel uddannelse, men var et af de mennesker, der selv søger viden til sig. Det var lysten, der drev værket og gjorde ham velinformeret på en lang række områder lige fra motorcykler til filosofi.

I det spektrum passede ufo'erne, der — hvis nogle af dem er rumskibe — udgør både en teknisk og en filosofisk udfordring, vældigt godt.

Samtidig betød Peders indgang til ufo-problemet, at han holdt benene solidt plantet på jorden. Han kunne glimrende gå med til at drøfte de mest forfløjne teorier, men når folk begyndte at blive for overbeviste om en vild løsning på ufo-gåden, smilede Peder skævt og sagde: — *Og hvordan vil du så bevise det?* Og det kneb det jo med.

I 1961 blev både han og hans svigerinde, Irma Andersen, medlemmer af SUFOI's daværende ledelse, Kontaktudvalget. Peders opgave var at være bibliotekar for et jysk SUFOI-bibliotek. Folk fra hele landet skrev til biblioteket og opdagede, at de ikke bare havde lånt en bog, men også havde fået en ny ven.

Først i 60'erne var hjemmet hos Gerda og Peder i Randers et af de steder, hvor der blev konsumeret mest kaffe og the, tror jeg. Som en af de yngste i invasionsbølgen — og måske også en af de mest sultne — glædede jeg mig over samværet og diskussionerne til ud på den lyse morgen i et hjem med beskeden plads, men hjerterum på størrelse med en tronsal.

Naturligvis var der regler for, hvad det kostede at låne bøger, men hvis folk nu ikke sendte beløbet med, men tydeligvis var interesseret i ufo-problemet, sendte Peder alligevel de ønskede bøger. Det kostede porto. Det gjorde de senere rykkerskrivelser også. Underskuddet mente Peder selv, han måtte betale.

På den baggrund er det tragisk, at Peders og SUFOI's veje skiltes på grund af uoverensstemmelser bl.a. om bibliotekets økonomi. Dette var ved årsskiftet 1971-72, hvor biblioteket blev nedlagt, og Peder lagde sine kræfter andre steder end i SUFOI.

Peder havde ellers »overlevet« opgøret mellem de troende og skeptikerne i SUFOI's ledelse midt i 60'erne, hvor Adamski-fløjen valgte at gå i vrede. Peder havde ikke noget mod Adamski, men han havde den der utilgivelige svaghed for kendsgerninger. Og den kunne Adamski-fløjen — hvor rare mennesker de iøvrigt var — ikke opfylde.

Så da det blev et valg mellem at vide og at tro, stillede Peder sig blandt dem, der ville søge nogle flere kendsgerninger.

Hans og Gerdas hjem — i de senere år i Harridslev — har altid været åbent for alle ufo-interessererede i og uden for SUFOI. Og det blev det ved med at være, selv det sidste år, hvor Peder var hårdt mærket af sygdom.

En af de lyse stunder midt i den svære tid var den dag, han fik besked om, at SUFOI's Repræsentantskab havde udnævnt ham til æresmedlem. Da følte han, at en uret var blevet gjort god, og det var en stor glæde for ham, selv om han desværre ikke fik lov til at være æresmedlem af foreningen ret mange måneder. □

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast – herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere. red.

UFO landet i Jugoslavien

Et ellipseformet aftryk, der måler 13 meter i længden og 6 meter i bredden, er opdaget på et øde plateau ved Listica i Hercegovina. Og mange mener, at det er et spor efter en UFO-landing. Selve sporet er 30 cm bredt og meget regelmæssigt. Væksterne omkring landingsstedet ser ud som om de har været udsat for et enormt lufttryk.

NY DAG, 29. august 1986.

Tunguska-mysteriet igen!

En sovjetisk ekspedition har fornylig fundet mikroskopiske rester af en meteorit, som i 1908 eksploderede over Tunguska-området i Sibirien. Eksplosionen var så voldsom, at træer indenfor en omkreds af 30 kilometer blev revet op med røde.

Nikolaj Vasiljev, medlem af Sovjetunionens Lægevidenskabelige Akademi, fortæller om fundet til nyhedsbureauet Novosti:

— I mikroskop ses tydeligt glaskugler - farveløse, grå, grønne og sorte. Nogle af dem ses at indeholde luftbobler. Dette kosmiske glas minder i høj grad om juletræspynt.

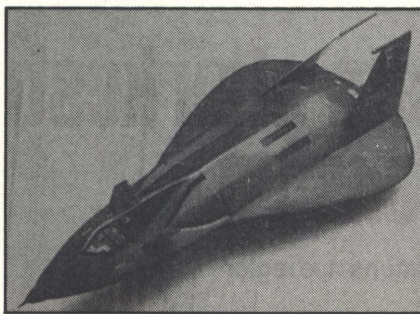
Glaskuglerne i det sovjetiske fund afviger fra den klassiske meteoritstruktur. De største forskelle er, at kuglerne indeholder sølv, og at de indeholder usædvanligt meget natrium. Hverken på jordoverfladen, i Jordens undergrund eller i prøver hentet fra

Månen er der fundet lignende perler. Derimod venter Nikolaj Vasiljev utålmodigt på, at resultaterne fra satellit-studier af Halleys komet skal foreligge.

— Sandsynligvis giver den kemiske sammensætning af kometen mulighed for at forklare de afvigelser fra det normale, som er konstateret i Tunguska-området, siger Nikolaj Vasiljev.

I flere årtier har det været fast sommer-tradition ved universitetet i Tomsk at begive sig til Tunguska. Siden de første ekspeditioner i 1920'erne har det undret forskerne, at meteoritten, som formodes at være eksploderet i ca. 10 kilometers højde, tilsyneladende ikke havde efterladt sig så meget som et støvkorn. Nu — næsten 80 år efter — er dette støvkorn forenemtlig fundet.

(Novosti, maj 1986).

En legetøjsmodel af det amerikanske Stealth-fly, som hævdes at så fuldt kampklart i Nevada-ørkenen.

Tophemmelige fly i ørken

USA har omkring 50 fuldt kampklare »Stealth« jager-fly, som kan undvige radarer, i et tophemmeligt forsvarsprogram til mange milliarder dollars. Afsløringen bragtes i Washington Post. Avisen skriver, at adskillige eskadriller af Stealth-fly er gemt i

hangarer i Nevadas ørken for at de ikke skal blive opdaget.

Flyene flyver kun om natten. Et mystisk fly, som styrtede ned i Californien 11. juli, var en Stealth-jager på en trænings-mission, oplyser avisens kilder.

Stealth-flyet beskrives som værende i stand til at snige sig ind på sit mål med relativ lav hastighed, affyre et missil og forsvinde igen, inden fjenden har opdaget, hvad der er sket.

Om natten eller i skyet vejr er Stealth-flyene praktisk talt usynlige. De anses for at være verdens mest effektive fly til at trænge ind i fjendtlige områder på særlige missioner, fortæller kilderne til Washington Post.

Flyets evne til at undgå radar-opdagelse skyldes bl.a. dets udformning og dets materiale, som opfanger radar-stråler i stedet for at reflektere dem.

Både talsmænd for Forsvarsministeriet og luftvåbnet nægter at udtale sig om Washington Posts rapport. Luftvåbnet vil end ikke erkende eksistensen af Stealth-flyet.

Dagspressen 23/8 86.

Det er ikke usandsynligt, at hemmelighedskræmmeriet omkring en sådan ny speciel flytype har givet problemer i undersøgelsen af visse af de senere års amerikanske UFO-observationer.

OH.

Støt dansk ufo-forskning

SUFOIs Støttefond er pr. 1.11.86 på kr. 13.282,38

Beløb - store såvel som små - modtages med tak på giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte. Mærk modtagerdelen »Støttefond«.

Ukendt objekt skræmmer pilot

Ved Flemming Rasmussen og Kim M. Hansen

Den 17. juni 1977 tog den 23-årige militærpilot Jose Francisco Rodriques fra Eskadrille 31 i det portugisiske flyvevåben ud på en rutineflyvning i sit Dornier-27 fly. Det var Rodriques' anden rutineflyvning den dag fra flyvebasen nær Tancos næsten i Portugals hjerte. Men denne flyvning blev alt andet end en rutineflyvning... Et ukendt, mørkt objekt skræmmer den erfarne pilot, og flyet foretager et ukontrollabelt fald!

Denne juni-dag i 1977 var vejret dårligt med stedvis regn og skyer i under 3.000 fods højde (ca. 900 m), og sigtbarheden var omkring 9 km. På sin flyvetur nåede Jose Rodriques ind over området ved Castelo de Bode dæmningen omkring middagstid. Her var skydækket nede i 2.200 fod (ca. 670 m). Han besluttede sig til at flyve ind i skyerne og gik derfor fra visuel-flyvning til instrument-flyvning. Da han havde valgt det sted, hvor han ville flyve ind i skyerne, så han pludselig noget mørkt, der stod i kontrast til stratocumulus-skyernes hvide masse. Det mørke befandt sig lidt til højre for hans fly.

Sergent Rodriques troede først, at det var et fragtfly, der også fløj på instrumenterne, og at det mørke var dets radarnæse. Men da han kom i tanke om, at en radarnæse måtte være meget mindre, slog han den tanke ud af hovedet. Mens han foretog en krængning til venstre, spurgte han kontrolltårnet, om der var anden trafik i området. Svaret var negativt. Da han havde afsluttet sin 315-graders drejning mod venstre, opdagede han, at det ukendte objekt pludselig befandt sig i kl. 11-position – ikke ke mere end 6 m borte! Denne observation varede tre sekunder, mens der var gået ca. 40 sekunder fra det første glimt.

Objektet var sort, og overdelen var delvis skjult af skyerne. Den nederste del havde måske fire eller fem gul-hvide felter eller fremspring, der lignede vinduer, selv om Rodriques ikke mente, at de var gennemsigtige. Objektets diameter var på mellem 13 og 15 m. Rodriques mener, at objektet i begyndelsen var stationært, men derefter

Jose Francisco Rodriques.

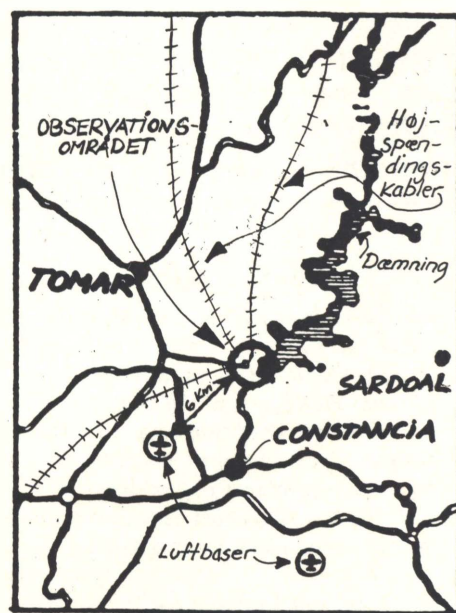
pludselig accelererede og forsvandt.

Rodriques' opmærksomhed blev pludselig rettet fra objektet til hans eget fly, der begyndte at ryste og foretage et ukontrollabelt fald. Piloten kæmpede pludselig for sit liv. I forsøget på at få kontrollen over flyet skubbede han pinden frem, dog uden at det nyttede. Da flyets hastighed pludselig steg til 260 km/t og senere til 330 km/t, kom jordoverfladen hurtigt nærmere. Rodriques forsøgte i panik at få kontrollen over flyet. Det lykkedes til sidst, da han var lige ved at berøre trætoppene.

Mens alt dette fandt sted, bemærkede piloten, at det elektriske gyroskop roterede vildt. På vej tilbage til basen opdagede han, at gyroskopet havde en afvigelse på 180° i forhold til det magnetiske kompas, hvilket ikke var tilfældet ved starten på flyvningen.

Den portugisiske pilot er overbevist om, at det, han så, så absolut ikke var et fly eller en helikopter. Han havde aldrig før set et lignende objekt.

Den dag befandt sergent Jose Vicente Saldanha, pilot med 200 flyvetimers erfaring, sig i kontrolltårnet. Han var i radio-kontakt med flyet og bekræfter, at Rodriques spurgte, om der var anden trafik i området og ca. et minut senere udstødte et højt skrig, et udbrud, der falder sammen med, at han så objektet og mistede kontrollen over flyet. Basen — der ingen radar har — ligger mellem 5 og 6 km fra den

dæmning, hvor hændelsen fandt sted, men udsynet er spærret af bakkerne. Den pågældende dag var sigtbarheden yderligere begrænset på grund af det lave skydække.

Rodriques oplyser, at han selv har talt med to personer — antagelig på basen — der havde bemærket flyets styrt, ligesom et faldende blad, indtil det forsvandt ud af syne for dem. De hørte derefter motoren brumme, da piloten gav fuld gas, efter at han havde haft held til at få det rettet op.

Da Rodriques kom tilbage til basen, var han forvirret og meget bleg og havde endda svært ved at tale. Han blev undersøgt af basens læge og fundet medicinsk rask. Det er selvfølgelig svært at sige, om hans symptomer skyldtes ufo-observationen eller den ulykke, der var lige ved at overgå ham. Efter sergent Saldanhas mening, ville et simpelt problem med motoren ikke have påvirket Rodriques så meget. En Dornier-27

— fortsættes side 20

AUSTRALIEN

Forsvunden tid

(2. del)

Af Bill Chalker.

I sidste nummer af UFO-NYT gennemgik Bill Chalker fem australske nærobservationer med »tids-tab«.

Her fremlægger Chalker de konklusioner, som kan udledes af sådanne mærkværdige hændelser.

Tradition, nutid og fremtid

De australske tilfælde, der er omtalt i 1. del, samt en del andre (19), synes at være en variation af de langt bedre dokumenterede nærobservationer. Nogle af dem ligner »bortførelses«-beretninger og indholdet af »fremmed påvirkning« synes at have stor betydning, nok især i Amerika.

Disse beretningers indhold kan i det store og hele henføres til det berømte Hill-tilfælde (20), der i høj grad har dannet skole for de »bortførelser«, der har fundet sted i den mellemliggende tid. Oven i dette kommer, at der er udført et betydeligt arbejde i et forsøg på at kortlægge den verdensomspændende folklore (21).

Den beretning, Hills kom med, indeholdt både en nærkontakt, en periode med »tids-tab« og et ledsagende mysterium. New Hampshire-parrets oplevelse er meget betegnende for denne del af ufo-mysteriet. Under hypnotisk regression fortalte Betty og Barney Hill, at de var blevet bortført, taget ombord i et ufo og undersøgt. Denne 2. del drejer sig om den værdi, man kan tillægge fortolkningen af denne hændelse og de andre, der fulgte. Det følgende er af betydelig værdi, hvis man vil forstå og vurdere »interrupted journey«-genren.

John Fuller skrev om Hill-sagen: »En dobbelt identisk psykose (a folie à deux) kan med stor sandsynlighed udelukkes, da de karakteristiske træk ved denne sjældne form for psykose mangler. Der var heller ikke andre tegn på psykose. At det er opdigt kan også udelukkes. Der står derfor kun disse to muligheder tilbage:

- 1) Hændelsen var virkelig.
- 2) En oplevelse, der blev frembragt på et bestemt følelsesmæssigt stadium, hvor modtageligheden for misfortolkninger af sanselige og illusoriske indtryk er

størst — som nævnt i drømme-hypotesen.«

Dr. Benjamin Simon, som udførte regressions-hypnosen på Betty og Barney Hill, udtalte: »Jeg stod til sidst med den konklusion, at den mest logiske forklaring var, at Betty Hills serie af drømme som var eftervirkninger af en slags oplevelse af et uidentificeret flyvende objekt eller et lignende fænomen havde antaget samme form som en indbildt oplevelse.

Men sagen kunne ikke afklares fuldstændig. Ud fra de fremskridt, der blev gjort, kunne sagen roligt forblive åben. Vi skulle bibeholde vores kontakt, og tiden kunne måske bringe mere frem.« (22)

Siden Hill-sagen, om jeg så må sige, startede denne genre, har der været adskillige »interrupted journeys« og »bortførelser« (23). Mange af de såkaldte fysiske beviser,

der støtter denne beretning, har været udsat for en heftig debat (24). For eksempel kan det »stjernekort«, der dukkede op i Hills beretning, ses ud fra to synsvinkler. Nogle ser det som et ekstraordinært bevis. Andre anser det for at være falsk. Selv Jacques Vallee har taget afstand fra, at der skulle være en sammenhæng mellem »stjernekortet« og Zeta Reticuli-systemet. Han har ret uvenligt kaldt det for »Zeta Ridiculous« (25). (Ridiculous betyder latterlig).

De delte meninger om »interrupted journey«-genren kan i det store og hele opstilles i tre grupper:

- 1) Hændelserne er objektivt set ægte. — De stærkeste fortalere for denne hypotese er ægteparret Lorenzen og deres organisation APRO. At de tror på den, skyldes, at de har indsamlet en utrolig mængde data, og at de har forsøgt at få beretningernes ægthed bekræftet ved hypnotisk regression, løgnedetektor-undersøgelser og psykiske vurderinger. Leo Sprinkler og James Harder har udført det meste af dette arbejde (26).
- 2) Beretningerne er opdigtede eller misfortolkninger. — De vigtigste fortalere for denne gruppe er Philip Klass og afdøde dr. Donald Menzel. Deres argumenter stammer i vid udstrækning fra den førstnævnte og har karakter af snigmord (27).
- 3) Oplevelserne er hovedsagelig af psykisk karakter. — Denne hypotese modtog sin stærkeste støtte af det arbejde Macall og Lawson udførte med »indbildte bortførte«. I forbindelse med andre undersøgelser (28) har den slags arbejde effektivt fremskaffet en udmærket justering af »regressions« informationer. Sammenhængen mellem »indbildte« og »virkelige« bortførelser og »interrupted journey«-oplevelser er slående, og da der faktisk også er ligheder med andre slags »rejser« og oplevelser (»ud af

Ill.: D. Sternoczky.

kroppen oplevelser«, »pseudo død«-beretninger osv. (29)), er der her stof til eftertanke. Psykologiske fænomener såsom »tids-tab«, hypnagogisk og hypnapompisk indbildning (30) betragtes nu også som mulige forklaringer. Targ og Puthoffs arbejde med hjernehalvdelens dobbeltheden som en forklaring på så ekstreme informationer, at de går fra »standard« til »eksotisk«, er i disse tilfælde særdeles tankevækkende (31).

Perspektiverne, der er i de vidtrækkende argumenter for og imod denne slags tilfælde, kræver af undersøgerne, at:

- 1) de betragter denne slags tilfælde uden fordomme og forudindtagne standpunkter, og at de i første omgang forsøger at indsamle så mange oplysninger som muligt om den del af hændelsen, der umiddelbart kan huskes. Det bedste, vi kan gøre for at få et godt kendskab til disse tilfælde, er, at studere den tilgængelige litteratur om emnet. Fuller (32), Lorenzen (33) og Fowler (34) kan anbefales som en begyndelse.
- 2) Hvis det primære er et »tids-tab«, skal man være yderst forsigtig. Sprinkle har gået jorden for dem, der overvejer hypnose og lignende metoder til »generindring«. Da selve fremgangsmåden er af stor betydning her, bør der ved en sådan hypnose altid være en erfaren praktiserende læge, en forsker med et godt kendskab til regressionshypnosens fejl og mangler og en erfaren psykolog til stede. De informationer, man opnår ved en sådan undersøgelse, bør fortolkes med forsigtighed.
- 3) APROs Harold Cahn har udviklet en interressant metode, hvor man ved hjælp af kroppens DC-spændinger kan skelne mellem »ægte« og »falske« hypnotiske regressions-tilfælde. Han mener, at der er en sammenhæng mellem kroppens DC-spændingspotentiale og trance-tilstanden. Dette kan hjælpe undersøgeren med at afgøre, om mediet virkeligt er i dyb trance under hypnosen (36).
- 4) Denne slags undersøgelser bør suppleres med så mange underbyggede informationer som overhovedet muligt. Sprinkle mener, at der kan tages visse hjælpemidler i brug (»løgnetektering« ved hjælp af polygraf-undersøgelser og psykologiske vurderinger) (37). Den omstridte brug af Psykologisk Stress Evaluering (PSE) er også foreslået som værd at prøve.

Af dette kan man se, at mens »interrupted journey«-beretninger meget belejligt ser ud til at have forbindelse med ufo-fænomenet, bør forskerne kun vove sig ind i dette »skumle område«, hvis de er fuldstændig klar over, hvad de har med at gøre. At lede efter oplysninger inden for dette område bringer os ind på den menneskelige hjernes evne til at udtrykke de påvirkninger, der tilsyneladende stammer fra ufo-

klarlige fænomener. Det er den erfarne ufo-forsker, velfunderet på dette område, der er bedst i stand til at vurdere de informationer, der indsamles på denne måde. Kun tiden vil vise, om vi får en bedre indsigt i den menneskelige hjerne eller i ufo-fænomenet. Eller måske i dem begge?

Kilde:

UFORAN vol. 5, nr. 2.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen /KMH.

Copyright:

Bill Chalker. Bringes med speciel tilladelse.

Referencer:

- (19) Et antal andre beretninger har set dagens lys, disse undersøges stadig eller er endnu ikke blevet bekræftet. Det bør lige anføres, at selv Quentin Fogarty påstår, at der fandt et tids-tab sted under »New Zealand ufo-film«-tilfældet den 31. december 1978 (personlig korrespondance (Bill Chalker); se også Australian Playboy).
- (20) »The Interrupted Journey« af John G. Fuller. Se også UFO-NYT nr. 6, 1981.
- (21) Se for eksempel »Passport to Magonia« af Jacques Vallee, og »På sporet af ufo-nauten« af Åge Skjeldborg.
- (22) Ibid. (20).
- (23) Se »Abducted« by Coral & Jim Lorenzen (APRO, 1977). Se også »The Andreasson Affair« af Raymond Fowler (1979), hvis der ønskes oplysninger om »klassiske« bortførelsesberetninger.
- (24) Se for eksempel »UFOs Identified« af Philip Klass.
- (25) »Messengers of Deception« af Jacques Vallee (1979).
- (26) Se APRO Bulletin og »Abducted«, Ibid. (23).
- (27) Ibid. (24).
- (28) »What We Can Learn from Imaginary Abductees« af Alvin A. Lawson, MUFON UFO Journal (1977).
- (29) Se D. Scott Rogo og Charles Tarts arbejde samt »Life After Life« af Raymond Moody (1975), osv.
- (30) Hypnagogiske forestillinger som en mulig forklaring på ufoer har været en meget populær teori blandt civile franske forskere. I Australien har Keith Basterfield skrevet en udmærket artikel om denne hypotese: »A Possible Psychological Explanation for Certain Close Encounters with the UFO Phenomena« af Keith Basterfield, UFO (SA) Inc. Newsletter, nr. 33, september-oktober 1978. Se også Guerins kommentarer til denne hypotese i Flying Saucer Review vol. 25, nr. 1 (1979, side 11-13). Se ligeledes UFO-NYT nr. 6, 1984.
- (31) »Mindreach« af Targ & Puthoff (1977).
- (32) Ibid. (20).
- (33) Ibid. (23).
- (34) Ibid. (23).
- (35) »Hypnotic Time Regression Procedures in the Investigation of UFO Experiences« af dr. phil. Leo Sprinkler, i Lorenzens (1977), Ibid. (23).
- (36) »Use of Hypnosis to discriminate 'True' and 'False' UFO Experience« af dr. phil. Harold A. Cahn, APRO Bulletin marts 1979.
- (37) Ibid. (23).

Nærobervation af 2. grad

Ukendt objekt skræmmer pilot

— fortsat fra side 19

kan flyve meget langsomt. Rodriques og en anden pilot forsøgte faktisk et par dage senere at få et lignende fly til at stalle, men uden held.

De to veteraner inden for den portugisiske ufo-forskning, Jose Garrido og Vitor Santos, undersøgte sagen i august 1977, efter at chefen for det portugisiske flyvevåben modvilligt havde givet dem lov til at interviewe Rodriques og Saldanha.

Der er nogle få løse ender i beretningen:

1) I den originale portugisiske rapport er detaljerne om flyvningen ikke helt klare, selv om det synes klart, at Rodriques forlod basen kl. 11.15 med retning mod Torres Novas området, hvor han stødte ind i dårlige meteorologiske forhold. Han vendte tilbage til basen (25 minutter senere, dvs. kl. 11.40), fik nye instrukser og fløj til sit »arbejdsområde« i nærheden af dæmningen, hvortil han ankom ved 12-tiden. Alt dette er i sig selv ikke så vigtigt i forhold til selve observationen, bortset fra hvis, som han siger, han forlod sit oprindelige »arbejdsområde« på grund af vejret, hvorfor tog han så derud igen? Måske var vejret alligevel ikke så dårligt, måske kun lokalt, eller måske havde Rodriques brug for flere flyvetimer.

2) Da objektet første gang blev set, var det lidt til højre for Dornier'ens flyveretning. Da Rodriques havde afsluttet sin 315 graders drejning, selvfølgelig med en stor radius, dukkede objektet op på hans venstre side, i kl. 11-position og meget tæt på. Det er meget svært at afgøre, om objektet bevægede sig eller ikke i de 40 sekunder, det tog flyet at fuldende drejningen. Rodriques mener, at objektet under observationens anden del først var stationært, eller næsten stationært. Derefter accelererede det og forsvandt. I alle tilfælde tyder det på, at objektet foretog visse manøvrer, inklusive en unormal acceleration, som udelukker en ballon eller et konventionelt fly, der kunne have befundet sig i skyerne.

3) Da flyet vendte tilbage til basen, blev det undersøgt meget omhyggeligt, men der blev ikke fundet noget usædvanligt. Fejlen ved det elektriske gyroskop var ikke permanent, og det korrigerede sig selv på tilbageskiftet. Da påvirkningerne fra mødet med ufoet ikke var permanente, må sagen klassificeres som en nærobervation af 2. grad.

Selv om det er en enkeltvidneobservation, er piloten både erfaren og professionel, og erfarne ufologer har foretaget undersøgelser på stedet. Det portugisiske flyvevåben har vist interesse for observationen, men har dog ikke udtalt sig eller kommet med nogen forklaring.

Kilde:

International UFO Reporter november/december 1985.

STATISTIK

UFO-databasen UNICAT

Af Dr. Willy Smith

UNICAT er en raffineret database, der indeholder oplysninger om ufo-observationer af en meget høj kvalitet. Databasen er udviklet af J. Allen Hynek og Willy Smith. - Men hvad er det så, der gør UNICAT så enestående? - Willy Smith kommer her ind på noget af det, der gør UNICAT anderledes.

1) *Udvælgelse*: Før en sag kan bruges i UNICAT (UNiversal CATalog), må den opfylde visse betingelser. Bl.a.:

- a) Det skal være en observation med mindst to vidner. Dog kan virkelig gode enkeltvidne observationer under særlige omstændigheder optages.
- b) Det skal være tilfælde, der er undersøgt af kendte ufologer og i almindelighed har været offentliggjort i litteraturen.

c) Observationerne skal indeholde mindst 10 af de parametre eller karaktertræk, der er på Hyneks liste. For tiden er der 234 punkter på denne liste, og den revideres løbende.

2) *Analyse*: En omhyggelig bestemmelse af, hvilke parametre der er til stede i en given sag, foretages af Smith.

Det er en betingelse, at der er skrevet en rapport, ud fra hvilken en sådan identifikation kan foretages. Ufo-tilfælde, hvor der kun er en kort beskrivelse (som i Jacques Vallées *Passport to Magonia*), må afvises. Kodningen i, hvad vi kan kalde »informationsbits«, er meget vigtig, hvis databasen skal behandle informationerne korrekt. Det er et meget tidkrævende arbejde og bør i princippet foretages af to forskellige personer.

3) *Revision*: Fejl er uundgåelige og vil opstå ved databasen som misforståelser, indtastningsfejl eller logiske fejl. Derfor er det meget vigtigt, at der foretages en løbende kontrol, hvilket gøres på to måder:

a) De medarbejdere, der modtager informationerne, forsøger at fange de fejl, der er inden for deres specielle område.

b) Der er udviklet specielle programmer til sikring af databasens integritet (helhed og troværdighed). Disse programmer afslører logiske modsætninger, typografiske fejl og andre fejl, og foretager de ændringer, der er nødvendige.

Som følge af denne løbende revisionsproces, kalder vi UNICAT for en »dynamisk database«. På dette område er den altså anderledes end andre computerbehandlede kataloger, hvor man efter indtastningen ikke foretager ændringer af nogen art. Hvis vi overholder det ovennævnte meget nøje, vil UNICAT blive af en sådan kvalitet og hævet over enhver kritik, at det kan tåle selv den mest dybtgående videnskabelige undersøgelse.

Det er vores håb, at UNICAT vil blive et effektivt værktøj for dem, der er interesseret i ufo-fænomenet. Vi ved godt, at dette her kræver en virkelig stor indsats. Og for at det kan blive noget rigtigt internationalt, er det nødvendigt, at vi arbejder sammen med vores venner både hjemme og i udlandet. I betragtning af den respons, vi har fået, føler vi, at UNICAT helt sikkert bliver kendt, og at vi dermed når vores mål. □

Kilde:

International UFO Reporter
september/oktober 1985.

MUFON UFO Journal, nr. 212, december 1985.

Oversættelse:

Flemming Rasmussen.

Glæd dig til næste nummer

Her får du helt uforpligtende tilbudt en nyskabelse inden for dansk ufo-litteratur.

Hvis du ikke har fornyet dit abonnement, så er dette det sidste nummer, du modtager. Abonnementet er stadig billigt. Kun kr. 137,- for årgang 1987, som udgør 4 informationsmættede numre på hver 24 sider.

DERES EDB-ANLÆG FORTJENER

UNICUS
SOFTWARE

TOTAL - Løsning for den mellemstore virksomhed

Ordrebehandling · Lagerstyring · Matrialedisponering
Fakturering · Sagsregnskab · Lønadministration
Økonomistyring · Kalkulationer · Tekstbehandling

cosmo data

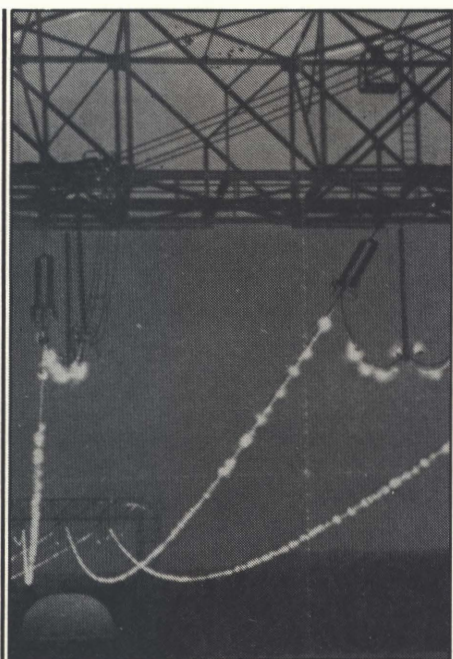
- Landsdækkende EDB-service -

02-17 50 55

SKANDINAVIEN

Nordiske notitser

Ved Kim Møller Hansen.

Defekt højspændingsledning skaber ufoer

I Hessdalen i Norge har folk gennem en årrække berettet om uforklarlige lys på himlen. NIVFO (Norsk Institutt for Vitenskapelig Forskning og Opplysning) har ligesom andre norske og svenske foreninger vist stor interesse for fænomenerne. NIVFOs undersøgelser har givet dem et fingerpeg om, at vidnernes beskrivelser samt målingerne af luftfugtighed, temperatur m.m. tyder på, at nogle af de uforklarlige lysfænomener kan skyldes plasma-fænomener (små, ofte kugleformede skyer af elektrisk ladede partikler). Hidtil har man dog manglet den ting, som direkte kunne udløse disse plasma-fænomener. Det mener NIVFO, at man nu har fundet.

En person med gode forbindelser til Televerket har oplyst, at der gennem Hessdalen går en ældre højspændingsledning, som for længst burde være skiftet ud. Han har målt radio- og TV-støj i ledningens umiddelbare nærhed, netop i et område, hvor der er set ufo-fænomener samtidig med, at vidner har haft flimrer på TV-skærmen. I et brev til NIVFO skriver han bl.a.:

»Der er det at bemærke, at støj fra højspændingsledninger som regel opstår i tørt vejr, mere sjældent i fugtigt vejr. Vi har erfaring for, at enkelte isolatortyper kan lave støj i en bestemt luftfugtighed. Dette gælder specielt isolatorer af øst-europæisk fabrikat, som blev lavet tidligt efter krigen. Højspændingsnettet i Ålen er både gammelt og dårligt. Så vidt vi ved, er der 22 kV spænding på ledningen. Det er sjældent, at såkaldt »glimming« forekommer på så lav spænding, men det kan forekomme, f.eks. på grund af saltbelægning eller lign. Også hvis isolatorer er dårlige, kan dette ske, siger folk fra el-værket. Lysbuer eller overslag mellem porcelæn og metal kan forekomme.«

Han er dog forsigtig i sin konklusion, hvor han skriver:

»Om fænomenet i Hessdalen har noget med højspændingsnettet at gøre, skal jeg ikke kunne sige. Alligevel vil jeg opsummere følgende:

- 1. Der er registreret elektriske forstyrrelser, når »lyset« er set. (Adresseavisen) Tilfældighed eller sammenhæng?*
- 2. Lysfænomenet ses kun i klart eller tørt vejr.*
- 3. Beboerne har mærket flere forstyrrelser på fjernsyn, når lyset er observeret.*
- 4. På den anden side: 22 kilovolt er en*

noget lav spænding til at der kan ske en ionisering af luften omkring isolatorerne. En opstået lysbue vil have problemer med at slukke af sig selv.« □

Kilde:

NIVFO

Project Hessdalen

UFO-bølgen i Hessdalen ser ud til at ebbe ud. Antallet af observationer er beskedne. Men arbejdsgruppen »Project Hessdalen«, der hovedsagelig består af meget aktive medlemmer fra UFO-Norge og UFO-Sverige, eksisterer endnu. De mange ekspeditioner til Hessdalen med måleudstyr er kostbare, og projektet forsøger nu at skrabe penge sammen til nye aktiviteter i Hessdalen. Ønsker man at støtte »Project Hessdalen« økonomisk, kan man købe den engelsksprogede rapport »Project Hessdalen 1984. Final Technical Report I« (kr. 60,00), et firefarvet klistermærke med projektets symbol (kr. 25,00) eller en kuglepen med inskriptionen »Project Hessdalen« (kr. 15,00). Bestilling sker ved at skrive til UFO-NYTs redaktør. □

UFO og aftryk i Hallingdal

I juli måned kunne norske aviser berette, at en familie i byen Ål i Hallingdal havde videofilmet et natligt ufo. Ikke langt derfra, i byen Torpo, fandt man to mystiske, cirkelrunde aftryk. De to hændelser blev straks kædet sammen: Et ufo var landet, og dette kunne bevises både med filmoptagelser og fysiske spor.

Sagen er blevet grundigt undersøgt af NIVFO, som har interviewet vidnet Torfinn Tonning, der sammen med sin familie så to lysende punkter den 12. juli 1986 kl. 0.50 og to timer frem. Lysene var ellipseformede og afgav blitzagtige lys.

Kort efter blev det kendt, at landmanden Alf Berntsen, Torpo, havde opdaget to cirkler med en

diameter på 7 m, og en dybde på 50 cm. En prøve blev sendt til analyse, og det viste sig, at aftrykket bestod af gammelt, indtørret komøg! Hermed kunne forbindelsen mellem ufo-observationen og »aftrykket« udelukkes.

Tilbage var så Torfinn Tonnings filmoptagelse. NIVFO forsøgte forgæves at få lov at låne filmen til analyse, ligesom en del detaljer i observationsberetningen var uklare. Faktisk ville han slet ikke besvare spørgsmål skriftligt. Rygter ville vide, at Tonning havde kontaktet et reklamebureau i Oslo for at sælge filmen. Dette benægtede Tonning og påstod, at han havde bedt reklamebureauet om at digitalisere billedet. En konsulent fra firmaet blev kontaktet af NIVFO, og han morede sig gevaldigt over dette. Han fandt det helt utænkeligt, at reklamebureauet ville påtage sig en sådan opgave.

På baggrund af de indhentede oplysninger fra reklamebureauet og de foreliggende omstændigheder i øvrigt har NIVFO ikke fundet grund til at forfølge Tonnings påstande yderligere. Sagen betragtes som svindel.

Foreningen UFO-Norge støtter ikke NIVFOs opfattelse af sagen. Man er enige om, at aftrykkene har en naturlig forklaring og intet har med observationen at gøre, men der er uenighed om oprindelsen. UFO-Norges rapport-optager, Johan Hjelvik, har undersøgt dem nøje, og kan med stor sikkerhed fastslå, at de to ringe er såkaldte hekseringe og at det, der lignede komøg, var døde planterester.

UFO-Norge samarbejder med det omtalte reklamebureau om analyser af Tonnings videooptagelse. Ifølge UFO-Norge har filmen været vist på Universitetet i Oslo for en lille gruppe eksperter, som blev meget imponerede over, hvad de så, når filmen blev vist på en stor skærm. □

Kilde:

NIVFO og UFO nr. 3, 1986.

Svensk ufo-bølge

»Jeg havde været i Hedemora for at handle, da jeg på hjemvejen ved Remboberget så et fartøj, der svævede over trætoppene. Fartøjet havde en tragtlignende facon, der forneden var stærkt oplyst. Afstanden var ca. 800 m. Jeg fortsatte med at køre hjemad og så fartøjet igen, denne gang i en afstand af ca. 500 m. Jeg standsede bilen, steg ud og betragtede objektet et par minutter, mens jeg lod motoren gå og nærløst være tændt. Dets nederste del lyste meget intenst, og jeg kunne nu se konturerne på dets øverste del.

Jeg havde været i Hedemora for at handle, da jeg på hjemvejen så et fartøj, der svævede over trætoppene.

Der hørtes ikke en lyd fra genstanden.»

Minearbejder Gunnar Heds observation var den første i en række af ufo-rapporter, som strømmede ind til Västerbergslagens UFO-förening næsten på årsdagen for den store ufo-bølge i 1985. Heds observation fandt sted kl. 19.45 nytårsaften, og der er ikke fundet en tilfredsstillende forklaring på den.

Mandag den 24. februar så tjenestemand Roland Bruhn fra Borlänge to punktløst højt over horisonten i øst-nord-østlig retning. Klokken var ca. 17.45, og Roland troede, at det, han så, var et fly med tændte landingslys. Han fortsatte med at betragte lysene, som stadig kom nærmere.

Da genstanden passerede over Domnarvets jernværk, så han foruden de to lys en del af genstandens side eller overdel. Den havde en lys, metallisk farve med, hvad han troede var køjer eller vinduer.

»Da genstanden passerede forbi mig, forsvandt de to lys, og jeg så blot en mørk masse, der bevægede sig.»

Roland Bruhn kunne hverken se vinger, finner eller positionslys. På samme tidspunkt så fire mennesker, der kørte i en bil i udkanten af Borlänge, et objekt, som de beskrev som en oval fuldmåne. Tidspunkt og retning stemmer overens med Roland Bruhns observation. Kl. 17.42 landede et Saab-Fairchild fly på Dala flyveplads, men flyveretningen stemmer ikke overens med observatørernes oplysninger. □

Kilde:

UFO-Sverige-Aktuellt, nr. 1986/2.

Oversat af Flemming Rasmussen.

UFO-NYT får ny redaktør

Fra og med dette nummer får UFO-NYT ny redaktør, Kim Møller Hansen, Ringsted. Bladets læsere kender ham fra et væld af artikler gennem flere år, og mange kender ham desuden som forfatter af en række særudgivelser fra SUFOI.

Kim Møller Hansen bestyrer fortsat SUFOIs foto-afdeling og bogarkiv, sideløbende med hvervet som ansvarshavende redaktør. Kim ønskes held og lykke med jobbet!

Den hidtidige redaktør, Henrik Klinge Pedersen, vil fortsat arbejde med UFO-NYT, idet han tager sig af layout m.v. Har han ønsket at koncentrere sig om den tekniske del af produktionen, som han i øvrigt har haft ansvaret for i en lang periode. Henrik har i mange år været en drivende kraft bag UFO-NYT — og det var bl.a. hans ideer om bladets udseende, der i sin tid fik SUFOI til at tage springet fra A5 til A4 format og lækker kvalitet. Tak til Henrik for slid og slæb!

Torben Birkeholm,
Formand f. SUFOI □

UFO-møder i Aalborg

Vidste du, at SUFOI-Aalborg holder møder, hvor også du kan deltage?

Ca. hver 3. uge mødes ufo-interesserede nordjyder til en aften med spændende nyt om lokale observationer, fremvisning af ufo-fotos, rapportoptagelse, planlægning af medlemsmøder og meget andet.

Vil du med, så ring til Jann E. A. Nielsen (08) 17 85 39 eller Torben Birkeholm (08) 14 70 97.

Et frigivet dokument fra det amerikanske flyvevåbens arkiver afslører, at et UFO landede den 9. august 1980 i et afspærret område øst for Kirtland flyvebasen i staten New Mexico, USA.

Først i 1983 blev sagen kendt af offentligheden - formentlig på grund af en utæthed inden for flyvevåbnet. Historien lyder helt utrolig. Kan den virkelig være sand? Er det muligt at få den bekræftet af de implicerede?

Disse spørgsmål stillede den amerikanske elektronik-fysiker, dr. Bruce S. Maccabee, sig selv og gik så i gang med et tålmodighedsarbejde, der bragte afslørende ting frem i dagens lys.

SUFOI kan nu offentliggøre Maccabees arbejde i bogen UFO LANDING.

kun kr. 40,-

UFO-LANDING er på 60 sider i A5 format og offset-trykt.

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 40,- + kr. 10,- (ekspedition/porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, postboks 6, 2820 Gentofte.
Mærk modtagerdelen »UFO LANDING«.